

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA CZĘŚCI GMINY RZAŚNIK**

AUTORZY	mgr Krzysztof Parszewski mgr inż. Oskar Kowalczyk
----------------	--

ŁÓDŹ, MAJ 2021

Spis treści

I.	Wstęp	4
1.	Uwagi wstępne.....	4
2.	Podstawa prawna.....	4
3.	Podstawowe założenia i metodyka pracy	5
4.	Materiały wyjściowe i źródła	7
II.	Charakterystyka miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	8
1.	Zawartość	8
2.	Cel opracowania	8
3.	Powiązania z innymi dokumentami.....	8
III.	Opis, analiza i ocena stanu środowiska.....	10
1.	Obecny stan środowiska	10
1.1.	Położenie i zagospodarowanie terenu	10
1.2.	Krajobraz	11
1.3.	Budowa geologiczna i rzeźba terenu	11
1.4.	Surowce mineralne	11
1.5.	Wody powierzchniowe	11
1.6.	Jakość wód powierzchniowych	12
1.7.	Wody podziemne	13
1.8.	Jakość wód podziemnych	13
1.9.	Gleby.....	14
1.10.	Jakość gleb	14
1.11.	Warunki klimatyczne.....	15
1.12.	Jakość powietrza atmosferycznego	16
1.13.	Flora i fauna	17
1.14.	Powiązania przyrodnicze, walory przyrodnicze	18
1.15.	Formy ochrony dziedzictwa kulturowego.....	19
2.	Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego	19
2.1.	Zanieczyszczenie atmosferyczne	19
2.2.	Hałas i wibracje	19
2.3.	Odpady.....	20
2.4.	Pola elektromagnetyczne	20
2.5.	Zagrożenie geologiczne.....	20
2.6.	Zagrożenia powodziowe	20
3.	Istniejące problemy ochrony środowiska	20
4.	Odporność na degradację i zdolność do regeneracji	21
IV.	Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	22
1.	Przeznaczenie terenów	22
2.	Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej	22
V.	Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu miejscowego	25
VI.	Zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z ustaleń planu miejscowego	25
1.	Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego.....	25
2.	Hałas i wibracje	26
3.	Odpady	26
4.	Ścieki	27

5.	Promieniowanie elektromagnetyczne	27
6.	Nadzwyczajne zagrożenia środowiska	27
VII.	Przewidywane oddziaływanie ustaleń planu na obszary chronione oraz na środowisko	27
1.	Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody	27
1.1.	Formy ochrony przyrody znajdujące się na obszarze opracowania	27
2.	Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin zwierząt i grzybów.....	40
3.	Oddziaływanie na korytarze ekologiczne	40
4.	Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych	40
5.	Oddziaływanie na stosunki wodne.....	40
6.	Oddziaływanie na strefy ekotonowe	40
7.	Oddziaływanie na środowisko	40
7.1.	Różnorodność biologiczna oraz fauna i flora.....	41
7.2.	Ludzie.....	41
7.3.	Wody powierzchniowe i podziemne	41
7.4.	Powietrze	42
7.5.	Powierzchnia ziemi.....	42
7.6.	Krajobraz	43
7.7.	Warunki klimatyczne.....	43
7.8.	Zasoby naturalne.....	43
7.9.	Dobra kultury i zabytki	43
7.10.	Dobra materialne	43
8.	Oddziaływanie transgraniczne.....	44
9.	Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru	44
VIII.	Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z ustaleń planu miejscowego.....	46
IX.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnego oddziaływania na środowisko, mogących być rezultatem ustaleń planu miejscowego	46
X.	Rozwiązania alternatywne.....	48
XI.	Odniesienie do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i lokalnym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu	48
XII.	Ocena zgodności projektu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego	50
XIII.	Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego oraz częstotliwość jej przeprowadzania	50
XIV.	Podsumowanie.....	51
XV.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym	52
XVI.	Spis ilustracji	52
XVII.	Spis tabel	53
XVIII.	Spis załączników	53

I. Wstęp

1. Uwagi wstępne

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy Rząśnik, zwana dalej prognozą. Prognoza jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko i ma za zadanie scharakteryzować wpływ jaki będzie wywierać na środowisko realizacja zasad zagospodarowania i polityki przestrzennej zawartych w planie miejscowym.

Zakres prognozy został uzgodniony w trybie art. 57 ust. 1 pkt. 2 i art. 58 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.*). Przed rozpoczęciem sporządzania prognozy przystąpiono do zbierania wniosków na zasadach określonych w art. 39 wspomnianej ustawy.

Wszystkie informacje zawarte w prognozie opracowano stosownie do stanu współczesnej wiedzy oraz oceny przewidywanych skutków dla środowiska. Zmiany mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu i rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych odniesiono do istniejącego stanu środowiska, jego warunków i predyspozycji użytkowych rozpoznanych w najbardziej aktualnym opracowaniu ekofizjograficznym, a także do stanu prawnego wynikającego z obowiązującego planu miejscowego.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy Rząśnik nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rząśnik, uchwalonego Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r.

2. Podstawa prawna

Podstawę prawną sporządzenia niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko stanowi art. 46 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.*).

Do sporządzenia prognozy wykorzystano następujące akty prawne:

- **Prawo miejscowe:**

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik uchwalonego Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r.
- Uchwała Nr XXVII/130/2004 Rady Gminy Rząśnik z dnia 30 grudnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Rząśnik

- **Zagospodarowanie przestrzenne:**

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741 z późn. zm.*);
- ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (*t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.*)

- **Ochrona środowiska:**

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (*t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 z późn. zm.*);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (*t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 55 z późn. zm.*);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (*t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839*);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie typów siedlisk

przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia, jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 poz. 1713);

- **Dziedzictwo kulturowe:**
 - ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 710 z późn. zm.);
- **Rolnictwo i leśnictwo:**
 - ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1463 z późn. zm.)
- **Powierzchnia ziemi i geologia:**
 - ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2020 poz. 1064 z późn. zm.);
 - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1161 z późn. zm.);
- **Odpady:**
 - ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 779 z późn. zm.);
- **Gospodarka wodno-ściekowa:**
 - ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 624 z późn. zm.);
 - Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz.U. 2019 poz. 2148);
- **Powietrze:**
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r., poz. 835);
- **Hałas i pola elektromagnetyczne:**
 - rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112);
 - Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2020 r., poz. 258).

3. Podstawowe założenia i metodyka pracy

Podstawowym celem opracowania prognozy dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest określenie potencjalnego wpływu ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska w obszarze objętym granicami planu. Kolejnym celem prognozy jest wskazanie ewentualnych zagrożeń dla środowiska wynikających z wprowadzenia w życie ustaleń planu miejscowego oraz określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację. Ważnym zadaniem prognozy jest również informowanie społeczności lokalnej o skutkach wprowadzania w życie ustaleń planu oraz aktywny udział społeczeństwa w procedurze ustalania oddziaływania na środowisko planu miejscowego.

Podstawowym założeniem metodycznym prognozy jest przyjęcie hipotezy, że zmiany w zagospodarowaniu terenu objętego planem osiągną maksymalną wielkość dopuszczoną w ustaleniach planu miejscowego. W celu określenia wpływu ustaleń planu na środowisko przyjęto metodę porównawczą przewidywanych zmian w stosunku do zastanego stanu prawnego, wynikającego z obowiązującego dla tego terenu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub faktycznego sposobu użytkowania.

Analizę środowiska naturalnego będącą jednym z celów niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono na podstawie dostępnych materiałów i opracowań oraz wizji terenowej.

Sporządzony dokument spełnia wymogi zawarte w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.) tj. zgodnie z:

art. 51 ust. 2 pkt 1 cyt. ustawy – prognoza zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.

art. 51 ust. 2 pkt 2 cyt. ustawy – prognoza określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne

z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

art. 51 ust. 2 pkt 3 cyt. ustawy – prognoza przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona również w oparciu o uzgodniony zakres wynikający z pisma Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie (Pismo znak: **WOOŚ-III.411.25.2021.JD**) oraz Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego w Wyszkowie (Pismo znak: **PPIS-ZNS-712/6/2021**).

Zgodnie z pismem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie, niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń planu powinna być zgodna z zakresem prognozy oddziaływania na środowisko z art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.). W zakresie stopnia szczegółowości – w prognozie powinien być przedstawiony wpływ realizacji postanowień sporządzanego dokumentu na wszystkie formy ochrony przyrody wymienione w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z uwzględnieniem wpływu planowanych działań na cele i przedmioty ochrony, na integralność oraz spójność sieci obszarów Natura 2000, w szczególności na obszar Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, na chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów oraz krajobraz i klimat.

4. Materiały wyjściowe i źródła

Opracowania planistyczne:

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik uchwalonego Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r.
2. Uchwałą nr XXX.180.2020 Rady Gminy Rząśnik z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów obszaru Gminy Rząśnik,

Pozostałe opracowania:

3. Kondracki J., 2002, Geografia Regionalna Polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
4. II Polityka Ekologiczna Państwa z perspektywą do 2025 r;
5. Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)
6. Roczna ocena jakości powietrza w województwie łódzkim za rok 2017;
7. Zestawienie wyników badań wód podziemnych na terenie województwa mazowieckiego w 2017 r.

Strony internetowe:

1. <https://www.geoportal.gov.pl/> - Geoportal,
2. <https://geolog.pgi.gov.pl/> – Geoserwis Państwowego Instytutu Geologicznego;
3. <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/> – Geoserwis Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska;
4. <https://www.mos.gov.pl/srodowisko/przyroda/konwencje-miedzynarodowe/konwencja-o-roznorodnosci-biologicznej-cbd/>,
5. <https://bdl.stat.gov.pl/BDL/start> – dane statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego;

Pozostałe:

6. wnioski instytucji oraz osób fizycznych;
7. mapa zasadnicza w skali 1 do 1000;
8. materiały udostępnione przez Urząd Gminy Rząśnik.

II. Charakterystyka miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. Zawartość

Projekt planu powstał na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.), a także Uchwały nr XXX.180.2020 Rady Gminy Rząśnik z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów obszaru Gminy Rząśnik. Projekt planu obejmuje część tekstową, stanowiącą projekt uchwały Rady Gminy Rząśnik oraz część graficzną będącą jej integralną częścią. Uchwała zawiera m.in. definicje, ogólne ustalenia, opis zawartości rysunku, zestawienie występujących na obszarze planu przeznaczeń terenów, przepisy ogólne wyznaczające zasady ochrony i kształtowania poszczególnych elementów przestrzeni, w tym ładu przestrzennego, środowiska, przyrody, krajobrazu, zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, ustalenia szczegółowe dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania przestrzennego, a także wskaźniki i parametry kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania.

2. Cel opracowania

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741 z późn. zm.), celem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Opracowanie planu jest aktem prawa miejscowego, a więc jego zapisy są wiążące dla organów zarządzających gminą i jako takie zobowiązują władze do prowadzenia określonej w nim polityki przestrzennej. Uchwalenie nowego planu wynika z licznych wniosków mieszkańców i inwestorów.

3. Powiązania z innymi dokumentami

Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego oraz niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powiązane są w zasadniczy sposób z takimi dokumentami jak:

- Program Ochrony Środowiska Województwa Mazowieckiego;
 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik uchwalonego Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r.,
 - Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy Rząśnik,
 - Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741 z późn. zm.), projekt planu jest zgodny z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rząśnik, p uchwalonego Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r. oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.
1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik uchwalonego Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r.
 2. Uchwałą nr XXX.180.2020 Rady Gminy Rząśnik z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów obszaru Gminy Rząśnik,

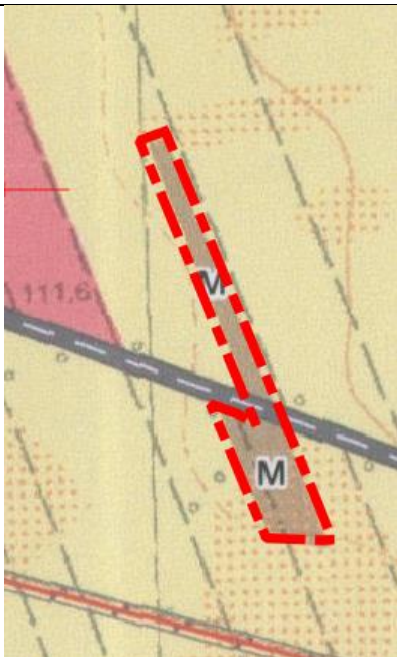
Studium dla obszaru opracowania zakłada następujące funkcje terenów:

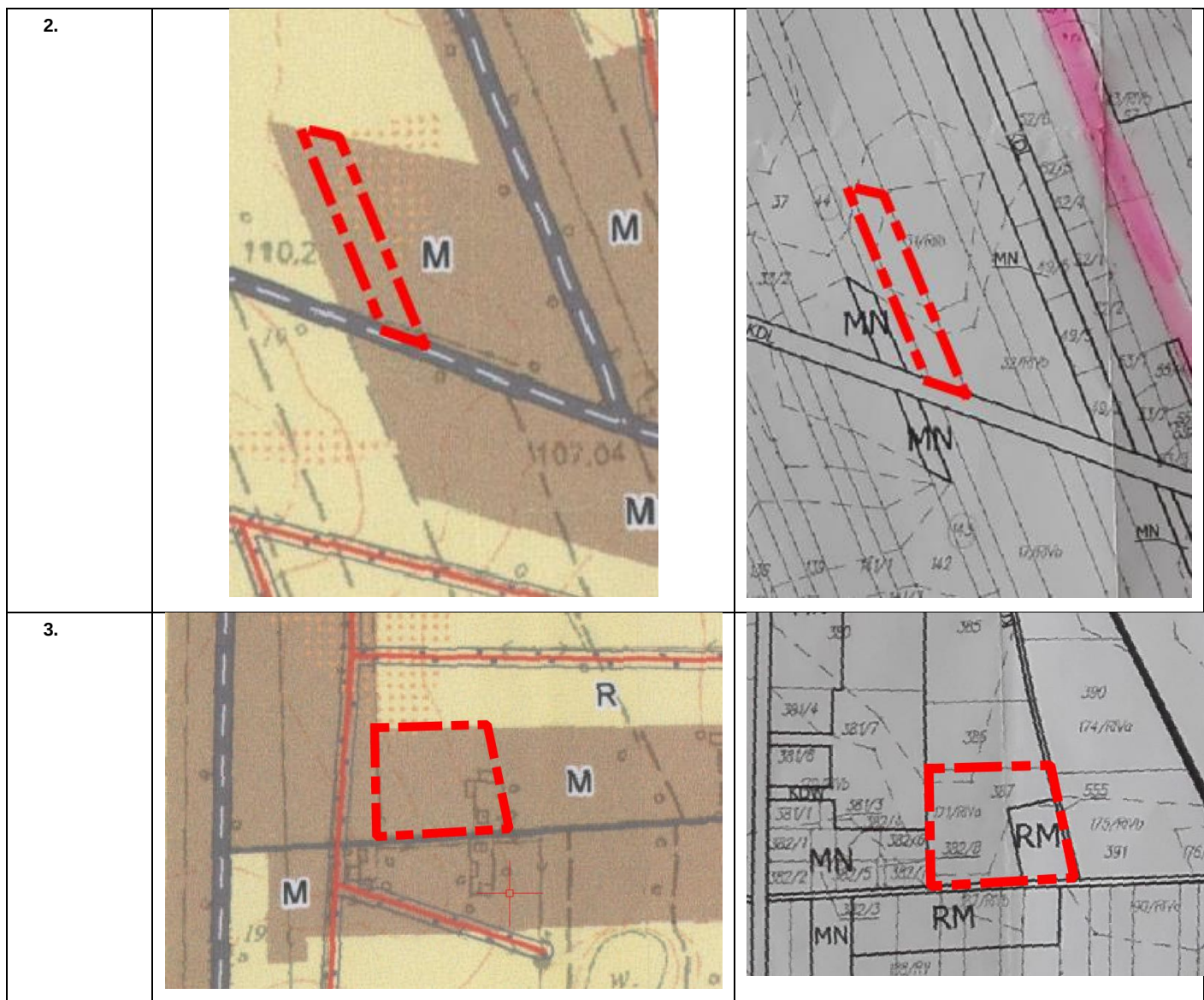
M - Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub zabudowy zagrodowej oznaczone na

załączniku graficznym „Kierunki rozwoju i polityka przestrzenna” symbolem M, obejmują obszary istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub zagrodowej, położonej poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

- funkcja podstawowa:
 - zabudowa zagrodowa i / lub zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, z zastrzeżeniem tiret 4 i 6,;
- I funkcja uzupełniająca:
 - usługi zapewniające obsługę mieszkańców oraz inne usługi nieuciążliwe, w tym usługi publiczne, zabudowa rekreacji indywidualnej, zieleń urządzone, usługi sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja, z zastrzeżeniem tiret 4 i 6;
- funkcja dopuszczalna:
 - istniejące tereny rolne i tereny lasów;
 - zabudowa wolnostojąca lub bliźniacza z dopuszczoną funkcją usług nieuciążliwych realizowanych w części budynku mieszkalnego lub jako osobny obiekt w granicach działki ewidencyjnej, przy czym dopuszczona funkcja usługowa powinna stanowić nie więcej niż 30% powierzchni terenu zabudowanego lub powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego;
- dla części terenów zabudowy mieszkaniowej leżących w strefie sanitarnej cmentarza zgodnie z rysunkiem studium, obowiązują przepisy odrębne;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem obiektów celu publicznego, w szczególności infrastruktury technicznej i dróg;
- dopuszczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Tabela 1 Zestawienie obowiązującego przeznaczenie terenu wg Studium oraz przeznaczenia wynikającego z obowiązującego planu miejscowego lub aktualnego użytkowania.

Nr obszaru wg projektu mpzp	Obszar objęty opracowaniem w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Rząśnik	Obszar objęty opracowaniem w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik.
1.		

III. Opis, analiza i ocena stanu środowiska

1. Obecny stan środowiska

1.1. Położenie i zagospodarowanie terenu

Obszar opracowania położony jest na terenie gminy wiejskiej Rząśnik, leżącej w powiecie wyszkowskim w województwie mazowieckim. Teren ten zajmuje powierzchnię **2,6** ha.

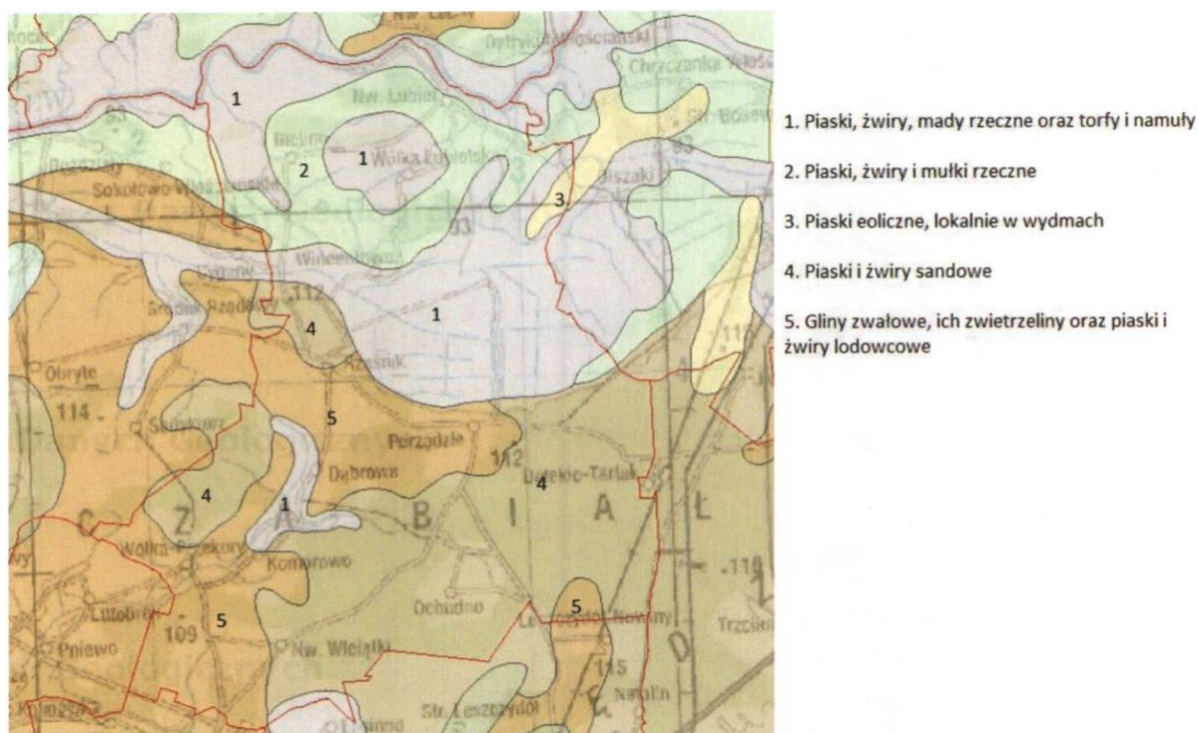
Według podziału fizyczno-geograficznego Kondrackiego gmina Rząśnik należy do dwóch mezoregionów: Dolina Dolnej Narwi, Międzyrzecze Łomżyńskie, a także makroregionu Nizina Północnomazowiecka. Mezoregion Dolina Dolnej Narwi stanowi wąskie (1,5-7 km), meandrujące pasmo doliny dolnej Narwi o orientacji północny wschód - południowy zachód. Dolina w obrębie mezoregionu ciągnie się na długości ok 210 km od ujścia Biebrzy do połączenie z Bugiem w okolicy Serocka. Region obejmuje dwa główne tarasy: szeroki zalewowy taras łąkowy i zalesiony taras piaszczysty. Mezoregion Międzyrzecze Łomżyńskie rozciąga się między dolinami rzek Narew i Bug. jest to wysoczyzna wzniesiona na wysokość 100 - 120 m n.p.m. Południowa i wschodnia część zajęta jest przez Puszcę Białą i Czerwony Bór, w którym znajduje się najwyższy punkt międzyrzecza osiągający 225 m n.p.m.

1.2. Krajobraz

Obszar opracowania charakteryzuje się niezróżnicowaną pod względem wysokościowym rzeźbą terenu. Występują na nim tereny rolne, a także tereny zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej.

1.3. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Według podziału fizyczno-geograficznego Kondrackiego gmina Rząśnik należy do dwóch mezoregionów: Dolina Dolnej Narwi, Międzyrzecze Łomżyńskie, a także makroregionu Nizina Północnomazowiecka. Mezo-region Dolina Dolnej Narwi stanowi wąskie (1,5-7 km), meandrujące pasmo doliny dolnej Narwi o orientacji północny wschód - południowy zachód. Dolina w obrębie mezoregionu ciągnie się na długości ok 210 km od ujścia Biebrzy do połączenia z Bugiem w okolicy Serocka. Region obejmuje dwa główne tarasy: szeroki zalewowy taras łąkowy i zalesiony taras piaszczysty. Mezo-region Międzyrzecze Łomżyńskie rozciąga się między dolinami rzek Narew i Bug. jest to wysoczyzna wzniesiona na wysokość 100 - 120 m n.p.m. 8 Południowa i wschodnia część zajęta jest przez Puszcę Białą i Czerwony Bór, w którym znajduje się najwyższy punkt międzyrzecza osiągający 225 m n.p.m. Na obszarze opracowania występuje zatoka umożliwiająca zawracanie pojazdom kołowym oraz tereny zadrzewione i zakrzewione.

Rysunek 1 Utwory powierzchniowe gminy Rząśnik. Źródło: Opracowanie na podstawie <http://baza.gis.pgi.gov.pl/website/cbdq/Viewer.htm>

W budowie geologicznej gminy wyraźnie zaznacza się wpływ zlodowacenia Środkowopolskiego i Północnopolskiego. Efektem zlodowaceń są utwory takie jak: piaski, żwiry, gliny zwalowe itp. W północnej części gminy dominują utwory pochodzące ze zlodowacenia północnopolskiego, a w południowej - ze środkowopolskiego. W północnej części gminy można także wyodrębnić utwory pochodzące z holocenu - piaski, żwiry i mułki rzeczne związane z wycofaniem się ostatniego lodowca.

1.4. Surowce mineralne

Na terenie objętym planem miejscowym nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

1.5. Wody powierzchniowe

Według podziału hydrograficznego Polski gmina Rząśnik leży w zasięgu 9 jednolitych Części Wód Powierzchniowych:

- CWP RW200017265749 - Struga od dopł. z Dalekich do ujścia,
- CWP RW2000172657529 - Kanał z Pulw od dopł. z Wólki Lubelskiej do ujścia,
- CWP RW20002126599 - Narew od Rózu do zbiornika Dębe,
- LCWP RW20001726576 - Dopływ z Bielina,
- GWP RW200017265772 - Dopływ z Gostkowa,
- LCWP RW200017265929 - Dopływ z Zambsk Kościelnych od dopływu,
- CWP RW200017267149 - Prut,
- CWP RW2000172667969 - Dopływ z Leszczydołu Starego,
- CWP RW200023266952 - Dopływ z Leszczydołu Starego.

Sieć hydrograficzną jest stosunkowo bogata. Najważniejszy ciek stanowi rzeka Narew, stanowiąca północną granicę gminy. Sieć hydrograficzną uzupełniają ponadto jej dopływy oraz sieć sztucznych rowów odprowadzających wodę. W krajobrazie gminy wyraźnie oddziela się część północna od południowej - północna ze zdecydowanie gęstszą siecią dopływów Narwi i południowa z dopływem Narwi - Prut. Krajobraz północnej części wzbogaca także obraz starorzeczy.

1.6. Jakość wód powierzchniowych

Tabela 2 Stan wód powierzchniowych na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

	Kod JCWP	Czy JCW jest monitorowana ?	Status JCW	Aktualny stan lub potencjał JCW	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Cel środowiskowy	
1.	CWP RW200017265749	niemonitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
2.	CWP RW2000172657529	niemonitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
3.	CWP RW20002126599	monitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny; możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieków istotnego - Narew w obrębie JCWP	dobry stan chemiczny
4.	LCWP RW20001726576	niemonitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
5.	GWP RW200017265772	niemonitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
6.	LCWP RW200017265929	niemonitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
7.	CWP RW200017267149	niemonitorowana	naturalna	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
8.	CWP RW2000172667969	niemonitorowana	silnie zmieniona część wód	zły	zagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny
9.	CWP RW200023266952	niemonitorowana	naturalna	zły	niezagrożona	dobry stan ekologiczny	dobry stan chemiczny

W granicach obszaru opracowania nie występują wody powierzchniowe, natomiast występują one w granicach gminy Rząśnik. Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. 2016 poz. 1911) celem środowiskowym dla JCWP rzecznych, występujących w obszarze dorzecza Wisły, w zakresie

stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. Wskaźniki stanu dobrego przyjęto zgodnie z rozporządzeniem klasyfikacyjnym.

Celem środowiskowym dla JCWP rzecznych, występujących w obszarze dorzecza Wisły, w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan tych elementów (II klasa). W przypadku JCW monitorowanych, które zgodnie z wynikami oceny stanu przeprowadzonej przez GIOŚ osiągają bardzo dobry stan ekologiczny, celem środowiskowym jest utrzymanie hydromorfologicznych parametrów oceny na poziomie I klasy.

1.7. Wody podziemne

Gmina Rząśnik leży w obrębie 3 jednolitych Część Wód Podziemnych nr 51, 52 i 54.

- JCWPd 51 – na obszarze całej jednostki występują dwa lub trzy poziomy wodonośne czwartorzędowe oraz jeden (lokalnie dwudzielny) poziom mioceni i jeden - oligoceni. Ponadto stwierdzono lokalnie wodonośne utwory kredowe. Poziomy mioceni i oligoceni zazwyczaj występują w bezpośredniej więzi hydraulicznej.
- JCWPd 52 - w czwartorzędzie występuje jeden lub dwa poziomy wodonośne nie będące w łączności hydraulicznej z poziomem mioceni. Pojedynczy poziom mioceni występuje na części obszaru JCWPd i z reguły nie posiada łączności z poziomem oligoceni. W utworach oligocenu występuje jeden lub dwa poziomy wodonośne przy czym dolny poziom ma kontakt hydrauliczny z zasolonymi wodami występującymi w kredzie.
- JCWPd 54 - na obszarze całej jednostki występuje jeden bądź dwa a lokalnie nawet trzy poziomy wodonośne czwartorzędowe. Ponadto wykształcone są poziomy wodonośne o występowaniu lokalnym: mioceni, oligoceni i kredowy. Generalnie wszystkie wymienione poziomy nie są ze sobą w bezpośredniej więzi hydraulicznej
- Skrajnie zachodnia część gminy Rząśnik znajduje się w zasięgu występowania udokumentowanego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 221 „Dolina Kopalna Wyszków” udokumentowanego w 2013 r. Jest to zbiornik czwartorzędowy dolin kopalnych o charakterze porowym, jest podstawą zaopatrzenia w wodę na terenie od Wyszkowa do Ostrowi Mazowieckiej; przepływ wód odbywa się w kierunku południowym, w stronę doliny Bugu. Stanowi w całości obszar wysokiej ochrony wód podziemnych (OWO). Zasoby zbiornika są chronione przed przesiąkaniem zanieczyszczeń przez gliny zwałowe o miąższości powyżej 10 m, co świadczy o dużym stopniu naturalnej odporności zbiornika (czas przesiąkania 25 – 50 lat).

1.8. Jakość wód podziemnych

Wg raportu o stanie jednolitych części wód podziemnych w dorzeczach – stan na rok 2019.

- Dla JCWPd 51 - Jest wspólny wskaźnik przekroczeń stanu dobrego w wodach podziemnych i powierzchniowych – azotany. W punkcie monitoringu stanu chemicznego nr 1783 stwierdzono większe stężenia azotu azotanowego (wody podziemne: azotany po przeliczeniu na N-NO₃ to 14,75 mg/l, 2019r.; śr. z lat 2014–2019: 9,87 mg/l) niż w JCWP o kodzie PLRW20001726389 (N-NO₃: 3,1 mg/l; 2018 r.). Wymieniony punkt monitoringowy wód podziemnych znajduje się ok 200 m od cieku – w działowej części zlewni wspomnianej JCWP. Uwzględniając przewodność warstwy wodonośnej i wielkość obszaru, który ten punkt dokumentuje, szacuje się, że w przypadku rozważanego zanieczyszczenia ładunek z wód podziemnych nie przekracza 50% całego ładunku w wodach powierzchniowych na obszarze JCWPd nr 51.
- Dla JCWPd 52 - Jest wspólny wskaźnik przekroczeń stanu dobrego w wodach podziemnych i powierzchniowych – azotany. W punkcie monitoringu stanu chemicznego nr 1485 stwierdzono większe stężenia azotu azotanowego (wody podziemne: azotany po przeliczeniu na N-NO₃ to: 15,38 mg/l, 2019r.; śr. z lat 2014–2019: 14,10 mg/l) niż w JCWP o kodzie PRLW 20001726157499 (N-NO₃: 3,87 mg/l; 2019 r.). Wymieniony punkt

monitoringowy wód podziemnych znajduje się ok 400 m od wspomnianej JCWP, w jej zlewni. Uwzględniając sorpcję i dyspersję i wielkość obszaru, który ten punkt dokumentuje, szacuje się, że w przypadku rozważanego zanieczyszczenia ładunek z wód podziemnych nie przekracza 50% całego ładunku w wodach powierzchniowych będących w kontakcie hydraulicznym z JCWPd nr 52. Ponadto wspólnym wskaźnikiem przekroczeń w wodach podziemnych i powierzchniowych na obszarze rozważanej JCWPd jest całkowita zawartość węgla organicznego (punkt monitoringu stanu chemicznego nr: 1683; JCWP: PLRW20002426199), jednak zgodnie z metodyką nie jest on wskaźnikiem bezpośrednio porównywalnym i z tego powodu nie podlega dalszej analizie.

- Dla JCWPd 54 - Jest wspólny wskaźnik przekroczeń stanu dobrego w wodach podziemnych i powierzchniowych – azotyny. Wykryte powiazania dotyczą sytuacji lokalnej ograniczonej obszarowo do jednej z 28 JCWP będących w więzi hydraulicznej z JCWPd 54. W punkcie monitoringu stanu chemicznego nr 1619 stwierdzono w 2019 r. ponad dwukrotnie większe stężenia azotu azotynowego (wody podziemne: azotyny po przeliczeniu na N-NO₂ to 0,170 mg/l) niż w JCWP o kodzie PLRW20001726718496 (N-NO₂: 0,0643 mg/l; 2019 r.). Punkt monitoringowy wód podziemnych znajduje się mniej niż 150 m od JCWP, w jej zlewni. Istnieje prawdopodobieństwo migracji stwierdzonego zanieczyszczenia z warstwy wodonośnej ujętej tym otworem do najbliższej JCWP. Oszacowano, że ładunek azotynów z wód podziemnych nie przekracza 50% całego ładunku w wodach powierzchniowych będących w więzi hydraulicznej z JCWPd 54.

Dla JCWPd nr 51 zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. 2016 U. poz. 1911):

- Jest monitorowana,
- Stan ilościowy jest dobry,
- Stan chemiczny jest dobry,
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona,
- Termin osiągnięcia dobrego stanu ustanowiono na 2015 r.

Dla JCWPd nr 52 zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. 2016 U. poz. 1911):

- Jest monitorowana,
- Stan ilościowy jest dobry,
- Stan chemiczny jest dobry,
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona,
- Termin osiągnięcia dobrego stanu ustanowiono na 2015 r.

Dla JCWPd nr 54 zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. 2016 U. poz. 1911):

- Jest monitorowana,
- Stan ilościowy jest dobry,
- Stan chemiczny jest dobry,
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona,
- Termin osiągnięcia dobrego stanu ustanowiono na 2015 r.

1.9. Gleby

Gmina posiada stosunkowo zróżnicowaną strukturę glebową. Wynika to z różnorodnych warunków wodnych, które bezpośrednio wpływają na kształtowanie się pokrywy glebowej.

1.10. Jakość gleb

Dominują tu gleby mineralne - płowe (pseudobielicowe) oraz brunatne. W środkowej części na terenach użytków zielonych w gruncie przeważają gleby torfowe, należące do gruntów organicznych - chronionych. Obok nich występują gleby antropogeniczne związane z działalnością antropogeniczną, takie hortalsole i rigosole. Pokrywa glebowa tych terenów charakteryzuje się mechanicznym zniszczeniem naturalnych poziomów glebowych na znacznych przestrzeniach oraz zanieczyszczeniem różnymi pierwiastkami wprowadzonymi do środowiska glebowego wskutek działalności gospodarczej. Zachowane fragmenty naturalnych gleb, głównie na terenie ogrodów przydomowych oraz działek leśnych charakteryzuje także wzbogacenie w substancje chemiczne wprowadzone wskutek różnej działalności ich właścicieli lub zarządzających. Wśród gleb antropogenicznych mniejszy udział mają urbanoziemy, które występują na terenach wieloletniej zabudowy: na międzyosiedlowych skwerach, w parkach, alejach, w małych ogródkach przydomowych itp. W profilach takich gleb spotyka się z reguły różne antropogeniczne warstwy- resztki starych murów, fundamentów, bruków itp. (Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997). Żyzność gleby określa jej klasa bonitacyjna. Na terenie opracowania występują głównie gleby IV klasy bonitacyjnej. Chronione klasy III i IIIb występują jedynie w środkowej części gminy i zajmują pole powierzchni ok 498 ha, co stanowi niemal 3% obszaru gminy. Istotne ze względu na żyzność gleby i wpływ jej na uprawy rolne ma poziom pH. Gleby na terenie gminy Rząśnik należą do kwaśnych, z czego u większości z nich poziom pH wynosi poniżej 5.5. Oznacza to, że gleby te zaliczane są do kwaśnych i bardzo kwaśnych. Nadmierne zakwaszenie gleby wpływa negatywnie na przyswajalność składników pokarmowych takich jak fosfor, wapń i magnez, a także azot i potas przez rośliny. O żyzności gleb decyduje także poziom próchnicy. Im wyższa zawartość materii organicznej tym większe możliwości produkcyjne gleb. W gminie Rząśnik wskaźnik ten jest wysoki - przekracza 2%. Największy poziom próchnicy w glebie charakteryzuje tereny w środkowej części gminy, w tym rejon Obszaru Natury 2000 Bagno Pulwy, rozległego terenu łąki mokradeł. Całościowa ocena gleb pod kątem ich przydatności do rozwoju rolnictwa jest relatywnie mało korzystna. Dominują tu lasy i użytki zielone. Kompleksy stanowiące największą wartość dla produkcji żywności zajmują stosunkowo niewielkie obszary - w środkowej i południowej części gminy - kompleks żytni bardzo dobry. Pozostałe kompleksy to żytni słaby (w południowej części gminy) i żytni bardzo słaby - obejmujący tereny zagrożone prawdopodobieństwem wystąpienia powodzi w północnej części. Nie występują tu najlepsze dla produkcji żywności kompleksy pszenne.

Na obszarze opracowania występują gleby RIVa i b, RIIIb, Br, dr.

Gleby klasy IIIb w związku z uchwaleniem planu będą wymagały zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze na obszarze o łącznej powierzchni 0,4642 ha.

1.11. Warunki klimatyczne

Według regionalizacji klimatycznej A. Wosia gmina Rząśnik leży w XVIII Środkowomazowieckim regionie klimatycznym. Obejmuje on swym zasięgiem środkową część Niziny Mazowieckiej, w tym Kotlinę Warszawską. Występuje tu stosunkowo największa liczba dni ciepłych (62 dni) i pochmurnych (41 dni), szczególnie z pogodą bardzo ciepłą, pochmurną, bez opadu. Do licznych należą także dni bardzo ciepłe, bez opadu - jest ich niemal 59 oraz dni z pogodą umiarkowanie ciepłą. Warunki klimatyczne gminy są zbliżone do tych występujących na terenach sąsiednich. Jest to spowodowane stosunkowo małymi różnicami w rzeźbie terenu, które mają zasadniczy wpływ na kształtowanie się klimatu. Lokalne deniwelacje terenu i jego pokrycie objawiają się jednak w mikroklimacie gminy, ale w relatywnie niewielkim stopniu. Średnie temperatury w styczniu to -2°C/-3°C, w lecie natomiast 17/18°C. Oznacza to, że są to temperatury uśrednione dla kraju.

Według IMGW średnia roczna temperatura w latach 1971-2000 r. w gminie wyniosła ok. 7,5°C. Najcieplejszymi miesiącami były lipiec i sierpień ze średnią temperaturą ok. 17°C, a najchłodniejszym styczni z temperaturą -3°C. Średnia roczna temperatur minimalnych wyniosła -10°C. Najniższe temperatury odnotowano w styczniu, średnio -18°C. Średnia roczna temperatur maksymalnych natomiast wyniosła 26°C. Najwyższe temperatury odnotowano w lipcu i sierpniu, średnio 31°C. Opady na terenie gminy Rząśnik zaliczane są do jednych z niższych w skali kraju. W styczniu 20 mm, w lipcu 60 mm.

Ich ilość jest charakterystyczna dla środkowej części kraju. Średnia roczna suma opadów w latach 1971

- 2000 wyniosła ok. 540 mm. Największe opady w wieloleciu przypadły na okres letni - czerwiec (ok. 65 mm) oraz lipiec i sierpień (65 mm). Wiatry na terenie gminy także są typowe do tych występujących na terenie całego kraju. Są to wiatry zachodnie oraz południowo-zachodnie (w miesiącach zimowych) oraz północno-zachodnie (w miesiącach letnich).

Usłonecznienie czyli czas (podawany w godzinach) kiedy na powierzchnię ziemi padają promienie słoneczne jest bardzo zróżnicowany. W skali roku waha się od 25 w grudniu do 230 h w lipcu i sierpniu Średnia w roku na terenie gminy w wieloleciu wyniosła 1570 h.

1.12. Jakość powietrza atmosferycznego

Ocena jakości środowiska została sporządzona na podstawie wyników badań prezentowanych przez Wojewódzki Inspektorat Środowiska w Warszawie. Coroczne raporty dotyczące jakości poszczególnych komponentów środowiska abiotycznego pozwalają na kompleksową diagnozę stanu Wód podziemnych, powierzchniowych, powietrza, gleb a także poziomu pól elektromagnetycznych. Wyniki prezentowane są dla całego województwa, a badania prowadzone są w miejscach najbardziej reprezentatywnych.

Powietrze

Do głównych źródeł zanieczyszczeń powietrza zalicza się: zakłady przemysłowe, kotłownie, paleniska domowe, transport i rolnictwo. Większość z nich to zanieczyszczenia energetyczne, powstające przy spalaniu paliw. Poszczególne kategorie zagospodarowania wpływają na stan powietrza poprzez:

- **sektor komunalno-bytowy** - głównie spalanie odpadów w domowych piecach, które nie wytwarzają wystarczająco wysokiej temperatury do całkowitego spalania odpadów, takich jak tekstylia, guma i tworzywa sztuczne. W związku z tym do atmosfery przedostają się szkodliwe substancje w postaci sadzy, węglowodorów aromatycznych, merkaptanów oraz innych szkodliwych dla zdrowia ludzi substancji. Zjawisko nasila się w okresie grzewczym, a szczególnie widoczne jest na obszarach zwartej zabudowy.
- **źródła komunikacyjne** - głównie zły stan techniczny pojazdów, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu lub zbyt małą przepustowością dróg; zły stan nawierzchni dróg i rodzaj paliwa. Występowanie i nasilenie tych czynników powoduje, że na skrzyżowaniach i trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu występuje wysokie zanieczyszczenie powietrza substancjami pochodzącymi ze spalania paliw (tlenek węgla, tlenek azotu, węglowodory lotne, związki ołowiu). Emisja komunikacyjna jest bardzo nierównomierna - związana ściśle z natężeniem pojazdów i zależy od pory dnia (wzrasta w godzinach szczytu tj. dojazdu do pracy i powrotu do domu) oraz roku (wzrasta w okresie letnim - wzmożony ruch turystyczny). Największy ruch samochodowy, a co za tym idzie największe zanieczyszczenie liniowe, występuje na drogach o utwardzonej nawierzchni.
- **emisje technologiczne** tj. emisje z pobliskich zakładów przemysłowych (procesy technologiczne, prywatne zakłady np. rzemieślnicze, rolnictwo) - główną przyczyną tego typu zanieczyszczeń jest przede wszystkim brak lub zły stan technicznych zabezpieczeń oraz przestarzałe procesy technologiczne. Oceny stanu powietrza dokonuje się dla: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), benzenu (C₆H₆), tlenku węgla (CO) i ozonu (O₃), pyłu zawieszonego PM_{2,5}, pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz zawartych w nim: ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd), niklu (Ni) i benzo(a)pirenu (BaP) przy uwzględnieniu kryteriów związanych z ochroną zdrowia oraz dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i ozonu (O₃) przy uwzględnieniu kryteriów związanych z ochroną roślin.

Pomiary jakości powietrza atmosferycznego udostępnione przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Warszawie wykazały, że dopuszczone normy (z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi) przekroczone są w przypadku pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5}, benzo(a)pirenu (BaP). Głównymi źródłami jego emisji są: indywidualne systemy grzewcze wykorzystujące węgiel, drewno oraz ruch komunikacyjny, zwłaszcza drogowy. Uciążliwości wynikające z jego istnienia mogą być pogłębiane przez niekorzystne warunki pogodowe - głównie brak wiatru.

Tabela 3 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych W celu ochrony zdrowia ludzi

Nazwa strefy	Kod strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											
		dwutlenek siarki SO ₂	dwutlenek azotu NO ₂	pył zawieszony PM10	Ołów Pb	benzen C ₆ H ₆	tlenek węgla CO	ozon O ₃	Arsen As	Kadm Cd	Nikiel Ni	benzo(a)piren BaP	PM2,5
strefa mazowiecka	PL1404	A	A	C	A	A	A	A/D2	A	A	A	C	C/C2

Klasa A - jeżeli stężenia substancji na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych,

klasa B - jeżeli stężenia substancji na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji (tylko dla PM2,5),

klasa C - jeżeli stężenia substancji na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe,

klasa D2 - stężenie ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego,

klasa C2 - stężenie PM2,5 przekraczają poziom docelowy.

Tabela 4 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie

Nazwa strefy	Kod strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy		
		dwutlenek siarki SO ₂	tlenki azotu NO _x	Ozon O ₃
strefa mazowiecka	PL1404	A	A	A/D2

Klasa A - poziom substancji nie przekracza dolnego progu oszacowania,

Klasa D2 - stężenie ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego.

Na jakość powietrza na terenie gminy wpływają przede wszystkim lokalne źródła zanieczyszczeń pochodzące ze spalania paliw. Ciągłej poprawie ulega jakość powietrza pod względem zawartości siarki i tlenu węgla, co wynika z poprawiającej się jakości paliw stosowanych do ogrzewania budynków oraz stosowania nowych technologii. Wzrasta natomiast zawartość w powietrzu tlenków azotu, których głównym źródłem pochodzenia jest transport komunikacyjny - liczba samochodów na drogach wzrasta. Na ograniczenie tlenków azotu w powietrzu może wpłynąć: poprawa stanu technicznego pojazdów oraz dbanie o właściwy stan techniczny nawierzchni.

1.13. Flora i fauna

Gmina Rząśnik charakteryzuje się stosunkowo niską ingerencją człowieka w środowisko naturalne, co bezpośrednio wpływa na jego stan. Wynika to z niewielkiej ilości terenów zaimplementowanych i jednocześnie dość dużej powierzchni terenów otwartych. Rozległe tereny mokradeł, bagien i łąk, będąc siedliskiem cennych gatunków ptaków, stały się celem ochrony w ramach obszarów Natura 2000. Na terenach lasów największy udział ma sosna zwyczajna (*Pinus Sylvestris*) stanowiąca gatunek dominujący na 93,7% Nieznaczny udział mają także dąb i brzoza - dominujące łącznie 3,2%

powierzchni lasów. Pozostałe gatunki dominują w obrębie pojedynczych wydzieleń. Wśród najcenniejszych roślin na terenie nadleśnictw należy wymienić; lilie złotogłów, sasankę otwartą, wawrzynka wilcze łyko, konwalię majową, pierwiosnki, naparstnicę zwyczajną, storczyki, barwinka pospolitego i widłaki. Świat zwierzęcy ssaków reprezentowany jest przez łosia, jelenia, sarnę, dziką, Daniela, zającą i lisa.. Gatunkiem silnie zwiększających swoją liczebność jest bóbr. Gadam występującymi na terenach lasów są jaszczurka zwinka, padalec, żmija, zaskroniec, a płazami 1n_in. traszki, rzekotka i kumak nizinny. Ptaki reprezentowane są przez wiele gatunków rzadkich i zagrożonych, takich jak; bociana czarnego, błotniaki, kobuza, derkacza, dudka, kosa czy muchołówkę małą. Ptaki te oraz ich siedliska są przedmiotem ochrony obszarów Natura 2000. Ponadto na obszarze gminy występują inne chronione gatunki ptaków, nie będące przedmiotem ochrony w ramach obszarów Natura 2-000, ale wyszczególniona w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, wśród których można wyróżnić m.in. bociana białego, świergotka pełnego, lerkę oraz jarzębatkę. Obecność tych gatunków jest ściśle uwarunkowana występowaniem doliny rzecznej ze zróżnicowanymi strukturalnie wielowarstwowymi zadrzewieniami oraz charakterystycznym krajobrazem rolniczym.

1.14. Powiązania przyrodnicze, walory przyrodnicze

A. Formy ochrony przyrody oraz obszary cenne przyrodniczo położone na obszarze opracowania

Na obszarze opracowania występują wyłącznie obszary Natura 2000.

Obszar Natura 2000 - Puszcza Biała (PLB140007)

Obszar specjalnej ochrony ptaków Puszcza Biała PLB 140007 położony jest na terenie 5 powiatów: ostrowskiego, wyszkowskiego, pułtuskiego, ostrołęckiego i legionowskiego. Obszar stanowią głównie tereny leśne. Zajmują one większość terenu wysoczyzny i obejmują głównie drzewostany sosnowe rosnące na ubogich utworach glebowych. W mniejszym zakresie Puszcza Biała budowana jest przez liściaste gatunki drzew: dęba, olszę, brzozę. Tereny nieleśne funkcjonalnie związane są z dolinami niewielkich rzek, wzdłuż których rozwijało się rolnictwo. Tereny te obecnie zajęte są głównie przez łąki, role oraz tereny zabudowane. Brak jest tu większych miejscowości, dominuje raczej zabudowa wiejska. Ekosystemy leśne występujące w granicach obszaru są siedliskiem ptaków stanowiących przedmioty ochrony. Generalnie są to lasy iglaste, zdominowane przez sosnę. Ma to związek z występującymi tu siedliskami, w większości wytworzonymi na piaskach sandrowych "Sandru Puszczy Białej" obejmującego środkową i wschodnią część obszaru. Ubogie są również lasy w zachodniej części obszaru, porastające piaski i żwiry rzeczne położone już bezpośrednio nad Narwią. W części centralnej, mniej więcej od miejscowości Białeblota do krawędzi skarpy doliny Narwi siedliska są nieco żyzniejsze dzięki obecności gleb powstałych z utworów piaszczysto-gliniastych moreny dennej. Porastają je drzewostany liściaste, głównie dąbrowy ale również i drzewostany sosnowe z bogatym podszytem rosnące na potencjalnych siedliskach grądów. W dolinkach śródleśnych cieków, na glebach organicznych (torfowych i murszowych) występują lasy łęgowe i olsowe budowane przez olszę, brzozę i jesion. W obszarze stwierdzono 20 łęgowych gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. Wśród 11 gatunków uznanych za przedmioty ochrony aż 9 jest umieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Do przedmiotów ochrony należą zarówno gatunki leśne (bocian czarny, kobuz, lelek, dzięcioł czarny) jak i zamieszkujące mozaikowy krajobraz rolniczy (błotniak łąkowy, dudek, gąsiorek, jarzębatka) oraz wilgotne łąki (derkacz) i piaszczyste pola oraz ugory (świergotek polny, lerkę). W przypadku świergotka polnego obszar stanowi największą ostoję tego gatunku w Polsce, a w przypadku lerkę i lerkę jedną z największych (Wilk i inni 2010). Występują tu ponadto: Bocian czarny, Bocian biały, Trzmielkojad, Bielik, Błotniak stawowy, Błotniak łąkowy, Orlik krzykliwy, jarząbek, Derkacz, Żuraw, Lelek, Zimorodek, Kraska, Dzięcioł czarny, Dzięcioł średni, świergotek polny, jarzębatka, Gąsiorek, Ortolan, Dudek, Siniak, Kszyk, Rycyk, Krwawodziób.

Obszar Natura 2000 Puszcza Biała (na południu gminy) pokrywa się z przebiegiem korytarzy ekologicznych o znaczeniu regionalnym. Według regionalizacji geobotanicznej Matuszkiewicza Gmina leży na granicy czterech podokręgów należących do Okręgów Doliny Dolnej Narwi i

Puszczy Białej:

- Dział Mazowiecko-Poleski
- Poddział Mazowiecki
- Kraina Północnomazowiecko-Kurpiowska
- Podkraina Kurpiowska
- Okręg Doliny Dolnej Narwi
- Podokręg:
- Lubieski
- Bagna Pulwy
- Okręg Puszczy Białej
- Podokręg:
- Rząśnicki
- Pniewski

Zgodnie z mapą roślinności potencjalnej teren gminy jest optymalny dla zbiorowiska kontynentalnego boru mieszanego sosnowo- dębowego (Querco-Pinetum), świetlistej dąbrowy subkontynentalnej (Potentillo albae Quercetum typicum), olsu porzeczkowego (Carici elongateum), grądu subkontynentalnego (Tilio-Carintum), oraz łągu jesionowo-olszowego (Fraxino alnetum). Roślinność potencjalna oznacza „hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej, gdyby oddziaływania człowieka zostały wyeliminowane, a właściwa dla danego regionu roślinność mogła w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez zróżnicowane siedliska" (Matuszkiewicz, 2008). Świat zwierzęcy poza terenami objętymi prawną ochroną nie różni się niczym od terenów sąsiednich. Popularne są tu jeże, krety, dziki, sarny czy jelenie.

B. Formy ochrony przyrody oraz obszary cenne przyrodniczo położone poza obszarem opracowania

W sąsiedztwie obszaru opracowania nie występują formy ochrony przyrody.

1.15. Formy ochrony dziedzictwa kulturowego

Na obszarze objętym opracowaniem oraz w bliskim sąsiedztwie (do 50m od granic obszaru opracowania) nie występują obiekty ujęte w rejestrze zabytków oraz obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego

2.1. Zanieczyszczenie atmosferyczne

W sąsiedztwie obszaru opracowania źródłami emitującymi zanieczyszczenia do atmosfery są: piece węglowe i ruch komunikacyjny. Paleniska domowe i małe kotłownie emitują tlenki węgla, siarki i pyły. Uciążliwość tej emisji odczuwalna jest szczególnie w okresach grzewczych. Mała wysokość emitorów uniemożliwia rozproszenie zanieczyszczeń w atmosferze, powodując koncentrację zanieczyszczeń na małym obszarze.

Innym źródłem zanieczyszczeń jest ruch komunikacyjny odbywający się po sąsiedujących drogach gminnych i powiatowych. Zanieczyszczenia komunikacyjne (tlenek i dwutlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, pyły z metalami ciężkimi) pogarszają jakość powietrza atmosferycznego.

2.2. Hałas i wibracje

Stan środowiska ze względu na jego zanieczyszczenie hałasem i wibracjami określa klimat akustyczny, rozumiany jako wynik różnych grup hałasu i wibracji. Hałasem nazywa się niepożądane,

nieprzyjemne, dokuczliwe lub szkodliwe drgania mechaniczne ośrodka sprężystego, działające za pośrednictwem powietrza na ośrodek słuchu i inne zmysły oraz elementy organizmu człowieka. W przypadku wibracji drgania przenoszone są przez ciała stałe.

Na terenie opracowania główne zagrożenie stanowi hałas komunikacyjny pochodzący z przebiegających w sąsiedztwie dróg gminnych i powiatowych. Ponadto źródłem uciążliwości akustycznej w sąsiedztwie obszaru objętego mpzp pojawiające się sezonowo maszyny rolnicze.

Ruch kołowy jest bardzo uciążliwym źródłem hałasu w środowisku. Na poziom hałasu komunikacyjnego mają wpływ czynniki związane z warunkami ruchu, parametrami drogi, rodzajem pojazdów. Należy zaznaczyć, iż zagrożenie środowiska hałasem drogowym znacznie wzrasta, co spowodowane jest przede wszystkim wzrostem liczby pojazdów.

2.3. Odpady

Na obszarze opracowania oraz w jego sąsiedztwie wytwarzane są odpady wielkogabarytowe, pochodzące z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych, odpady z pielęgnacji terenów zielonych, odpady z czyszczenia ulic i placów, oraz odpady niebezpieczne takie jak baterie i akumulatory, świetlówki i chemikalia.

Na obszarze opracowania występują liczne źródła odpadów komunalnych, w tym szczególnie obszary zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej innych niż z pielęgnacji zieleni przydrożnej.

2.4. Pola elektromagnetyczne

Dla jakości środowiska istotne znaczenia mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci fal radiowych o częstotliwości 0,1– 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz umieszczone w środowisku naturalnym. Źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego na terenie opracowania są urządzenia do wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej oraz urządzenia radiokomunikacyjne. Na obszarze opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne średniego napięcia, mogące stanowić zagrożenie dla ludności użytkującej obszar opracowania.

Przez obszar opracowania przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia.

Oceny poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

2.5. Zagrożenie geologiczne

Na analizowanym obszarze nie występują obszary osuwisk oraz tereny zagrożone osuwaniem mas ziemnych wyznaczone w Systemie Osłony Przeciwsuwiskowej.

2.6. Zagrożenia powodziowe

Na obszarze opracowania nie ma obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

3. Istniejące problemy ochrony środowiska

Zagrożeniem środowiska może stać się polityka przestrzenna gminy zmierzająca do rozwijania mieszkalnictwa jednorodzinnego – jako głównej podstawy rozwoju ekonomicznego obszaru, a także rozwijanie produkcji rolniczej o kierunkach dostosowanych do specyfiki warunków lokalnych, działalności gospodarczej, produkcyjnej i usługowej – jako podstawy uzupełniającej rozwoju ekonomicznego.

Obiekty infrastruktury technicznej, w tym drogowej oraz komunalnej stanowią zagrożenie dla

środowiska. Są one bowiem źródłem emisji zanieczyszczeń, źródłem powstawania odcieków i spływów powierzchniowych zawierających znaczne ilości niepożądanych w środowisku związków, a także odpowiadają za hałas. W celu ograniczania skutków możliwe jest stosowanie szpalerów roślinności wysokiej stanowiącej naturalną barierę chroniącą i absorbującą zanieczyszczenia, ograniczając ich rozprzestrzenianie się na tereny oddalone. Naturalne układy i zależności flory i fauny są odporniejsze na zmiany i degradację, dlatego też działaniem pożądanym jest ochrona środowiska naturalnego, która realizowana może być poprzez ochronę wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych oraz kształtowanie ładu przestrzennego jako podstaw prawidłowego i efektywnego rozwoju wszystkich zakresów działalności. Działania te polegają na:

1. ochronie przyrodniczych wartości środowiska, w tym w szczególności korytarzy ekologicznych zapewniających ciągłość systemu przyrodniczego;
2. ochronie kulturowych wartości środowiska, w tym zasobów archeologicznych (stanowisk archeologicznych), przy jednoczesnym dążeniu do pełnej integracji historycznych i współczesnych struktur architektonicznych i urbanistycznych;
3. utrzymaniu dotychczas zachowanych walorów krajobrazu naturalnego i kulturowego.

Zidentyfikowane problemy ochrony środowiska w rejonie objętym opracowaniem, są przede wszystkim:

- **zła jakość powietrza atmosferycznego.**

W sąsiedztwie obszaru opracowania źródłami emitującymi zanieczyszczenia do atmosfery są przede wszystkim: piece węglowe, kotłownie węglowo-koksowe, komunikacja. Paleniska domowe i małe kotłownie emitują tlenki węgla, siarki i pyły. Mała wysokość emitorów uniemożliwia rozproszenie zanieczyszczeń w atmosferze, powodując koncentrację zanieczyszczeń na małym obszarze. Emisja komunikacyjna stwarza zagrożenia w pobliżu dróg. Zanieczyszczenia komunikacyjne (tlenek i dwutlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, pyły z metalami ciężkimi) pogarszają jakość powietrza atmosferycznego. W przyszłości w wyniku istnienia presji urbanizacyjnej należy spodziewać się zwiększenia zanieczyszczeń powstałych wskutek wcześniej zidentyfikowanych źródeł, jednakże obecnie problem dotyczy głównie obszarów, na których znajdują się wymienione powyżej źródła zanieczyszczeń oraz terenów do nich bezpośrednio przyległych.

- **uciążliwość oraz emisja zanieczyszczeń z elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej**

Obiekty infrastruktury technicznej, w tym drogowej oraz komunalnej stanowią zagrożenie dla środowiska. Są one, bowiem źródłem emisji zanieczyszczeń, źródłem powstawania odcieków i spływów powierzchniowych zawierających znaczne ilości niepożądanych w środowisku związków a także odpowiadają za hałas.

Naturalne układy i zależności flory i fauny są odporniejsze na zmiany i degradację, dlatego też działaniem pożądanym jest ochrona środowiska naturalnego, która realizowana może być poprzez ochronę wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych oraz kształtowanie ładu przestrzennego, jako podstaw prawidłowego i efektywnego rozwoju wszystkich zakresów działalności.

4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Odporność środowiska naturalnego na przekształcenie i jego zdolność do regeneracji zależy w znacznej mierze od jego charakterystyki oraz od poziomu dotychczasowego przeobrażenia. Środowisko przeobrażone w niewielkiej skali o prawidłowym funkcjonowaniu ekosystemów i dużej bioróżnorodności jest względnie odporne na umiarkowane negatywne oddziaływania np. zanieczyszczenia.

Najbardziej zagrożone degradacją tereny to najczęściej obszary narażone na silną presję człowieka wyrażającą się poprzez szereg różnorodnych działań przez niego podejmowanych. Należy do nich między innymi presja urbanizacyjna (na obszarach miast i ich najbliższego otoczenia) i niewłaściwe zabiegi agrotechniczne (na terenach użytkowanych rolniczo). W wyniku tego dochodzi do zanieczyszczeń wód (powierzchniowych i podziemnych), powietrza, gleb oraz do przekształceń

naturalnej rzeźby terenu. Dodatkowo, w wyniku presji antropogenicznej nierzadko dochodzi do introdukowania lub zawlekania nowych gatunków roślin i zwierząt. Prowadzi to do zubożenia naturalnego potencjału przyrodniczego i w skrajnych przypadkach do całkowitych przekształceń ekosystemów. W takich warunkach zachowaniu ulegają jedynie rośliny i zwierzęta o najlepszych zdolnościach adaptacyjnych, które nie zawsze są pożądane z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju.

Na obszarze objętym opracowaniem degradacja następuje poprzez zanieczyszczenia komunikacyjne.

IV. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. Przeznaczenie terenów

W obszarze objętym ustaleniami przedmiotowego planu miejscowego znalazły się tereny o łącznej powierzchni ok. **2,65 ha**, z czego znaczną większość stanowią tereny rolne, które zmieniają swoją dotychczasową funkcję, na tereny zabudowy mieszkaniowej.

W projekcie planu miejscowego ustalono tereny o funkcji MN (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej) i KDZ (tereny drogi publicznej klasy zbiorczej), które zostały wyznaczone na rysunku planu i oznaczone symbolem cyfrowo-literowym, w którym litery oznaczają przeznaczenie terenu a cyfry kolejny numer terenu. Tereny te posiadają przeznaczenie podstawowe oraz dopuszczalne.

Zgodnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wskazuje się podstawowe przeznaczenie terenów:

- **MN** – tereny mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
 - za zgodną z przeznaczeniem podstawowym uznaje się lokalizację:
 - budynków gospodarczych, garażowych,
 - dojeżdż i dojazdów,
 - miejsc postojowych,
 - zieleni urządzonej.
 - przeznaczenie uzupełniające:
 - zabudowa pensjonatowa,
 - drogi wewnętrzne,
 - zbiorniki wodne o powierzchni nie większej niż 1000m²,
 - obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, z wyłączeniem tych, o których mowa w §12 ust. 1 pkt 4.
- **KDZ** – tereny drogi publicznej klasy zbiorczej,
 - przeznaczenie uzupełniające: obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, których realizacja nie powoduje konieczności wyłączenia gruntu z produkcji leśnej;
 - przeznaczenie uzupełniające:
 - zieleń urządzona,
 - urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, z wyłączeniem tych, o których mowa w §12 ust. 1 pkt 4,
 - parkingi, miejsca postojowe;

Ponadto plan miejscowy przedstawia lokalizację infrastruktury komunikacyjnej, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, obiektów użyteczności publicznej; obiektów i obszarów objętych ochroną.

2. Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej

Projekt planu miejscowego wskazuje dla wszystkich terenów szczegółowe zasady zagospodarowania oraz ograniczenia dla zabudowy wynikające z podstawowego przeznaczenia

terenów oraz obowiązujących przepisów odrębnych.

W zakresie **zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego** oraz w zakresie **zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania** ustala:

- 1) obowiązek lokalizowania budynków zgodnie z oznaczonymi na rysunku planu nieprzekraczalnymi liniami zabudowy;
- 2) dla budynków istniejących, których funkcja jest niezgodna z przeznaczeniem terenu ustalonym w planie, dopuszczenie:
 - remontu i przebudowy,
 - wykonywania innych robót budowlanych polegających na doprowadzeniu do zgodności z przepisami odrębnymi z zakresu budownictwa, bez prawa do rozbudowy,
- b) dopuszcza się zachowanie istniejącej wysokości, dla budynków wyższych niż określono w ustaleniach tekstu planu, w przypadku ich remontu, przebudowy lub rozbudowy,
- c) dopuszcza się zachowanie istniejącego układu połaci dachowych oraz geometrii dachu w przypadku remontu, przebudowy lub rozbudowy;
- 3) maksymalną wysokość obiektów budowlanych niebędących budynkami:
 - a) dla wiat i altan: 5 m,
 - b) dla pozostałych obiektów budowlanych 20 m, przy czym ustalenie to nie dotyczy obiektów budowlanych łączności publicznej realizowanych w oparciu o przepisy odrębne z tego zakresu,
 - c) dopuszcza się zachowanie istniejącej wysokości dla obiektów wyższych niż określono w lit. a i b, w przypadku ich remontu, przebudowy lub rozbudowy;
- 4) w zakresie nachylenia połaci dachowych i geometrii dachów: dachy symetryczne, dwuspadowe lub wielospadowe, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych od 15° do 45° włącznie, z dopuszczeniem dachów jednospadowych o spadkach w granicach od 12° do 25° oraz dachów płaskich o spadkach w granicach od 2° do 12°;
- 5) położenie linii rozgraniczających i linii zabudowy w miejscach, które nie zostały zwymiarowane na rysunku planu, należy ustalić poprzez odczyt rysunku planu w oparciu o jego skalę.

W zakresie **zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym zasady kształtowania krajobrazu** ustala:

- 1) zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w szczególności inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym komunikacji drogowej;
- 2) zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w szczególności inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, w tym komunikacji drogowej;
- 3) zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- 4) ustala się zasady ochrony rowów melioracyjnych:
 - a) nakazuje się zachowanie przebiegu, ciągłości i drożności systemu rowów melioracyjnych, przebiegających przez obszar objęty planem miejscowym, z zastrzeżeniem lit. b,
 - b) dopuszcza się przebudowę, przekrycie, zmianę przebiegu rowów i rowów melioracyjnych na warunkach przepisów odrębnych,
 - c) nakazuje się zapewnienie dostępu do rowów melioracyjnych dla służb eksploatacyjnych;
- 5) dla rowów, z wyłączeniem rowów odwadniających drogi, nakazuje się zachowanie odległości linii ogrodzeń minimum 1,5 m od górnej krawędzi skarpy rowów;
- 6) obowiązek stosowania standardów akustycznych w zakresie ochrony przed hałasem, określonych przepisami odrębnymi dla terenów oznaczonych symbolem **MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej.

W zakresie **zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji** oraz **minimalnej liczby miejsc do parkowania i sposobu ich realizacji** ustala:

- 1) powiązanie obszaru objętego ustaleniami planu z układem zewnętrznym oraz obsługę komunikacyjną tych obszarów:
 - a) dla obszaru nr 1 poprzez drogę publiczną klasy zbiorczej (**1.KDZ**) położoną poza

- obszarem objętym planem,
 - b) dla obszaru nr 2 poprzez drogę publiczną klasy zbiorczej nr 4407W położoną poza obszarem objętym planem,
 - c) dla obszaru nr 3 poprzez drogę publiczną nr 44329W położoną poza obszarem objętym planem, a także drogę wewnętrzną położoną na działkach nr ewid. 387/3 i 555 od strony wschodniej obszaru, poza obszarem objętym planem.
 - d) drogi wewnętrzne niewskazane na rysunku planu (istniejące i projektowane), zgodnie z zasadami określonymi w pkt. 3,
 - e) dojścia i dojazdy niewskazane na rysunku planu;
 - 2) zachowuje się istniejące drogi wewnętrzne, drogi polne i dojazdy do działek niewyznaczone na rysunku planu liniami rozgraniczającymi, wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi;
 - 3) możliwość tworzenia dróg wewnętrznych przy spełnieniu warunku, iż szerokość drogi nie może być mniejsza niż 6 m;
 - 4) obowiązek włączenia drogi do istniejącego układu dróg publicznych, a w przypadku, gdy z uwagi na istniejące uwarunkowania włączenie obustronne do istniejącego układu dróg publicznych nie jest możliwe oraz droga miałaby obsługiwać więcej niż 4 działki budowlane obowiązek zakończenia drogi placem do zawracania o minimalnych wymiarach 12,5 m na 12,5 m;
 - 5) obowiązek zapewnienia miejsc postojowych dotyczących budynków, przy uwzględnieniu następujących minimalnych wskaźników:
 - a) dla budynków mieszkalnych jednorodzinnych – min. 2 miejsce postojowe na 1 lokal mieszkalny,
 - b) dla obiektów usługowych – min. 1 stanowisko postojowe na 30 m² powierzchni użytkowej,
 - c) dla obiektów, o których mowa w lit. b w przypadku wyznaczenia miejsc postojowych w liczbie większej niż 15, co najmniej 4%, lecz nie mniej niż jedno z tych miejsc, przeznacza się dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.
1. W **zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej** ustala się:
 - 1) zaopatrzenie terenów przeznaczonych w planie na cele zabudowy, w sieci infrastruktury technicznej poprzez istniejące, rozbudowywane oraz nowe zbiorowe systemy uzbrojenia:
 - a) sieć wodociągową z systemem przeciwpożarowym,
 - b) sieć kanalizacji sanitarnej,
 - c) sieć kanalizacji deszczowej,
 - d) sieć gazową,
 - e) sieci elektroenergetyczne,
 - f) sieci ciepłownicze,
 - g) sieci telekomunikacyjne;
 - 2) zachowanie i użytkowanie istniejących obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, a także ich remont, przebudowę i rozbudowę;
 - 3) dopuszczenie lokalizowania sieci infrastruktury technicznej oraz urządzeń z nimi związanych w liniach rozgraniczających dróg, a także na pozostałych terenach, o ile lokalizacja ta zgodna jest z ustaleniami szczegółowymi planu oraz z przepisami odrębnymi;
 - 4) dopuszczenie lokalizowania sieci infrastruktury technicznej, o których mowa w pkt 3, nie dotyczy napowietrznych sieci elektroenergetycznych wysokich i najwyższych napięć, magistrali wodociągowych (tj. o średnicy większej niż 2500 mm), rurociągów naftowych o średnicy większej niż 800mm, oczyszczalni ścieków (z wyłączeniem oczyszczalni przydomowych i przyzakładowych) oraz składowisk odpadów
 2. W **zakresie zaopatrzenia w wodę** ustala się:
 - 1) zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej;
 - 2) dopuszcza się zaopatrzenia ze studni indywidualnych, pod warunkiem uwzględnienia warunków określonych w przepisach odrębnych;
 - 3) budowę, rozbudowę, przebudowę sieci wodociągowej zgodnie z przepisami odrębnymi, z uwzględnieniem wymogów dotyczących przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę;
 - 4) minimalna średnica przewodów sieci wodociągowej: Ø60 mm.
 3. W **zakresie odprowadzania ścieków** ustala się:
 - 1) odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) dopuszcza się odprowadzanie ścieków do bezodpływowych zbiorników do gromadzenia nieczystości lub do indywidualnych systemów oczyszczania ścieków na warunkach

- określonych w przepisach odrębnych;
- 3) dopuszczenie lokalizacji indywidualnych systemów oczyszczania ścieków nie dotyczy obszaru położonego w granicach aglomeracji Rząśnik, oznaczonej na rysunku planu;
 - 4) minimalną średnicę przewodów sieci kanalizacji sanitarnej: grawitacyjnej – Ø150 mm, ciśnieniowej – Ø50 mm.
4. W zakresie **odprowadzania wód opadowych i/lub roztopowych** ustala się:
- 1) z terenu powierzchniowo z możliwością odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 2) zakaz odprowadzania wód opadowych do sieci kanalizacji sanitarnej;
 - 3) dopuszczenie retencjonowania wód opadowych i roztopowych oraz odprowadzania ich do wód i do gruntu, na warunkach określonych w przepisach odrębnych;
 - 4) dopuszczenie wykorzystywania wód opadowych i roztopowych na cele gospodarcze i przeciwpożarowe;
 - 5) minimalną średnicę przewodów sieci kanalizacji deszczowej – Ø150 mm.
5. W zakresie **zaopatrzenia w gaz** ustala się:
- 1) zasilanie z projektowanej sieci gazowej;
 - 2) do czasu realizacji sieci gazowej zaopatrzenie w oparciu o indywidualne rozwiązania, w szczególności butli i zbiorników na gaz płynny;
 - 3) budowę sieci zgodnie z warunkami technicznymi, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe;
 - 4) minimalną średnicę przewodów sieci gazowej – Ø32 mm
6. W zakresie **zaopatrzenia w energię elektryczną** ustala się:
7. zasilanie z istniejących i projektowanych sieci elektroenergetycznych napowietrznych i kablowych średniego i niskiego napięcia;
8. rozbudowę, przebudowę, budowę nowych sieci oraz budowę urządzeń elektroenergetycznych zgodnie z przepisami odrębnymi;
9. dopuszcza się wykorzystanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW zgodnie z przepisami odrębnymi,
10. W zakresie **zaopatrzenia w ciepło** ustala się:
- 1) zaopatrzenie w ciepło ze źródeł indywidualnych z zachowaniem wymogów ochrony środowiska określonych w przepisach odrębnych;
 - 2) dopuszcza się zaopatrzenie w ciepło z urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW zgodnie z przepisami odrębnymi.
11. W zakresie **telekomunikacji** ustala się:
- 1) obsługę w oparciu o istniejącą sieć telekomunikacyjną z możliwością jej rozbudowy i modernizacji z zachowaniem warunków określonych w przepisach odrębnych;
 - 2) możliwość lokalizowania przedsięwzięć z zakresu łączności publicznej.
12. W zakresie **gospodarki odpadami** ustala się gromadzenie i selekcję odpadów na posesjach w urządzeniach przystosowanych do ich gromadzenia zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu utrzymania czystości i porządku w gminie.

Biorąc pod uwagę walory środowiska przyrodniczego na obszarze objętym ustaleniami planu miejscowego, uznaje się powyższe zapisy za wystarczające dla jego ochrony.

V. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu miejscowego

W przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązywać będzie obecny plan miejscowy, który nie odpowiada potrzebom mieszkańców i interesu publicznego i uniemożliwi powstanie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

VI. Zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z ustaleń planu miejscowego

1. Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego

Zanieczyszczenie powietrza jest jednym z głównych czynników zagrożenia klimatu i degradacji środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzone do atmosfery podlegają wpływom warunków meteorologicznych zarówno w zakresie rozprzestrzeniania się, jak i ich transformacji. Tak więc emisja zanieczyszczeń zależy od topografii, zagospodarowania terenu, lokalizacji źródeł emisji oraz warunków meteorologicznych. Skład powietrza ma istotny wpływ na biosferę, a emitowane do niego zanieczyszczenia gazowe i pyłowe stanowią istotne zagrożenie dla wielu elementów środowiska m.in. wód, gleb oraz świata roślinnego i zwierzęcego. Do czynników decydujących o jakości powietrza zalicza się: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza.

Przedmiotowy plan miejscowy zakłada m.in. przeznaczenie terenów rolniczych na cele zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na obszarze opracowania wzrośnie liczba punktowych zanieczyszczeń atmosferycznych w postaci budynków mieszkalnych. Ponadto w wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego należy spodziewać się intensyfikacji ruchu kołowego na istniejących, na obszarze miasta, szlakach komunikacyjnych. Zjawiska te przyczyniają się do większej emisji gazów i pyłów z sektora bytowo-gospodarczego oraz komunikacyjnego.

Nie przewiduje się jednak aby ustalenia projektu planu miejscowego wpłynęły w sposób znaczący na stan powietrza analizowanego obszaru ze względu na charakter tych ustaleń oraz ich zasięg przestrzenny.

W trakcie realizacji ustaleń planu miejscowego tj. budowy wystąpią uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza wywołane przez transport materiałów sypkich i pylistych oraz urobku ziemnego a także związane z eksploatacją pojazdów związanych z pracami przygotowawczymi i montażowymi. Emisja ta będzie miała charakter czasowy, a zasięg jej oddziaływania ograniczy się do najbliższego otoczenia prowadzonych prac (+/- 100 m w zależności od przyjętego sposobu realizacji).

2. Hałas i wibracje

Hałas stanowi jeden z elementów zanieczyszczenia środowiska, który w ostatnich latach przybiera na znaczeniu (zwłaszcza w obliczu nasilającego się ruchu samochodowego).

Jako źródła uciążliwości akustycznej na obszarze opracowania wyróżnia się hałas komunikacyjny, istniejące zakłady przemysłowe, obiekty usługowe oraz pojawiające się sezonowo maszyny rolnicze.

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego ulegnie powiększeniu powierzchnia obszarów przeznaczonych pod zabudowę kosztem terenów naturalnych w stosunku do obowiązującego planu miejscowego. Przewiduje się również wzrost natężenia ruchu samochodowego w sąsiedztwie analizowanego obszaru. Ustalenia te wpłyną na pogorszenie klimatu akustycznego na tym terenie. Nie przewiduje się jednak, iż uciążliwości te będą miały duży wpływ na warunki życia.

Dodatkowo w trakcie realizacji ustaleń planu miejscowego tj. budowy wystąpią uciążliwości akustyczne związane z pracą maszyn budowlanych. Uciążliwości te będą miały charakter czasowy, a zasięg ich oddziaływania ograniczy się do najbliższego otoczenia prowadzonych prac (+/-100 m).

3. Odpady

Ilość wytwarzanych odpadów komunalnych, wskaźnik ich nagromadzenia, struktura oraz skład są uzależnione od poziomu rozwoju gospodarczego, zamożności społeczeństwa, ich sposobu życia, gospodarowania zasobami, subiektywnych cech charakteru mieszkańców oraz poziomu konsumpcjonizmu. Głównym ogniskiem wytwarzania odpadów komunalnych na badanym obszarze są tereny mieszkalne i zagrodowe.

W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego istnieje zagrożenie związane ze wzrostem ilości wytwarzanych odpadów stałych zaliczonych do typu komunalnego. Może to być skutkiem wzrostu liczby użytkowników terenu poprzez umożliwienie intensyfikacji zabudowy oraz wprowadzenie nowych

terenów budowlanych.

4. Ścieki

Ścieki są jednym z podstawowych zagrożeń dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych. W związku ze zmianami wielkości terenów przeznaczonych pod zabudowę w projekcie planu miejscowego, na analizowanym obszarze wzrośnie ilość produkowanych ścieków. Jednakże nie przyczyni się to do pogorszenia jakości wód występujących na nim z uwagi na brak odprowadzania oczyszczonych ścieków do wód znajdujących się na analizowanym obszarze. Zagrożenie może stanowić nielegalne oprowadzanie ścieków do niewielkich cieków występujących na obszarze opracowania lub nieuszczelne zbiorniki na nieczystości ciekłe stosowane do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej.

5. Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne zaliczane jest do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego. Głównym źródłem promieniowania elektromagnetycznego na analizowanym obszarze są urządzenia i linie elektroenergetyczne średniego napięcia.

Realizacja zabudowy może nieznacznie przyczynić się do zwiększenia emisji pól elektromagnetycznych pochodzących z istniejących i projektowanych sieci energetycznych.

6. Nadzwyczajne zagrożenia środowiska

Za poważną awarię uznaje się zdarzenie powstałe w czasie procesu transportowego, przemysłowego i magazynowego, które powoduje emisję zanieczyszczeń wskutek eksplozji, pożaru lub wycieku substancji niebezpiecznych.

Z ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wynika ryzyko wystąpienia nadzwyczajnych zagrożeń środowiska.

VII. Przewidywane oddziaływanie ustaleń planu na obszary chronione oraz na środowisko

1. Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody

1.1. *Formy ochrony przyrody znajdujące się na obszarze opracowania*

W przedstawionym do oceny projekcie miejscowego planu wskazuje się obszarowe formy ochrony przyrody położone w obszarze objętego planem. Zaliczają się do nich:

- *Obszar Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007*

W obszarze Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 zgodnie z:

- Zarządzenie nr 15 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, zmienionym
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 29 października 2014r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, a także
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 4 maja 2016r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Biała Obowiązuje plan zadań ochronnych.

Cele działań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007

Lp.	Przedmiot ochrony	Cele działań ochronnych
1	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Utrzymanie liczebności bociana czarnego na aktualnym poziomie (10 par), ewentualne zwiększenie liczebności poprzez ochronę potencjalnych miejsc lęgowych. Utrzymanie aktualnej powierzchni żerowisk bociana czarnego, zabezpieczenie właściwej struktury przestrzennej żerowisk.
2	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	Utrzymanie liczebności gatunku co najmniej na aktualnym poziomie. Zwiększanie sukcesu lęgowego między innymi poprzez gromadzenie gniazd w okresie żniw.
3	A224 Lelek <i>Caprimulgus europaeus</i>	Utrzymanie w granicach obszaru Natura 2000 odpowiedniego udziału siedlisk optymalnych dla lelka w postaci zrębów, upraw i młodników na siedliskach boru świeżego i boru mieszanego świeżego do wieku 15 lat. Powierzchnia takich siedlisk w granicach obszaru powinna wynosić co najmniej 2500 ha. W poszczególnych latach dopuszczalne jest zmniejszenie tej powierzchni o maksymalnie 10% w stosunku do stanu docelowego.
4	A232 Dudek <i>Upupa epops</i>	Zabezpieczenie występowania w krajobrazie odpowiedniej ilości zadrzewień i zakrzewień poprzez stały nadzór nad ich usuwaniem. Utrzymanie w krajobrazie żerowisk odpowiednich dla gatunku (suche pastwiska i murawy na słabych glebach, role V i VI klasy).
5	A236 Dzięcioł czarny <i>Dryocopus martius</i>	Poprawa warunków siedliskowych poprzez zwiększenie udziału dogodnych miejsc lęgowych w postaci drzew dziuplastych lub drzew gatunków o miękkim drewnie (głównie: lipa, osika, topola, wierzbą) w ilości co najmniej 5-10 sztuk/ha i grubości powyżej 30 cm.
6	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i>	Utrzymanie w krajobrazie właściwego (na podstawie zaplanowanej inwentaryzacji) udziału siedlisk optymalnych dla lerkki w postaci ubogich i piaszczystych gruntów zarastających murawami napiaskowymi i nalotami sosnowymi. Udział tych siedlisk (w odniesieniu do zinwentaryzowanego arealu) w skali obszaru nie powinien się zmniejszać. Utrzymanie w granicach obszaru Natura 2000 odpowiedniego udziału siedlisk optymalnych dla lerkki w postaci zrębów, upraw i młodników na siedliskach boru świeżego i boru mieszanego świeżego do wieku 15 lat. Powierzchnia takich siedlisk w granicach obszaru powinna wynosić co najmniej 2500 ha. W poszczególnych latach dopuszczalne jest zmniejszenie tej powierzchni o maksymalnie 10% w stosunku do stanu docelowego. Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku.
7	A255 Świergotek polny <i>Anthus campestris</i>	Zapewnienie ciągłości trwania w krajobrazie zróżnicowanych elementów w postaci zadrzewień, zakrzewień, pól uprawnych, żwirowni. Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku. Utrzymanie w krajobrazie terenów otwartych: terenów uprawnych, pastwisk itp.
8	A307 Jarzębka <i>Sylvia nisoria</i>	Zabezpieczenie występowania w krajobrazie odpowiedniej ilości zakrzewień, poprzez stały monitoring ich usuwania. Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku.
9	A122 Derkacz <i>Crex crex</i>	Utrzymanie liczebności gatunku na co najmniej aktualnym poziomie z uwzględnieniem naturalnych fluktuacji liczebności gatunku.
10	A338 Gąsiorek <i>Lanius collurio</i>	
11	A099 Kobuz <i>Falco subbuteo</i>	

Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony gatunków ptaków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony

Lp.	Przedmiot ochrony	Zagrożenia		Opis zagrożenia
		istniejące	potencjalne	
1	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	B02 Gospodarka leśna K03.04 Drapieżnictwo	B07 Inne rodzaje praktyk leśnych M02 Zmiana czynników biotycznych J02.01 Zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie K03.01 Konkurencja	Płoszenie gatunku w okresie lęgów w wyniku nierozpoznania zasiedlenia nowego gniazda nieobjętego strefą ochrony. Nieznajomość miejsca gniazdowania gatunku, który może założyć gniazdo poza istniejącymi aktualnie strefami ochrony, może być przyczyną niezamierzonego spłoszenia podczas okresu lęgowego. Drapieżnictwo, w stosunku do młodych bocianów, ze strony kuny. Zmniejszenie powierzchni starodrzewu w wyniku działania czynników biotycznych, abiotycznych i antropogenicznych. Ubytek liczby odpowiednio grubych (powyżej 50 cm grubości) drzew, optymalnych do zakładania gniazd. Spadanie gniazd, zasłanianie dolotów do gniazd. Osuszanie terenów bagiennych i zanik dogodnych żerowisk gatunku, zmiana sposobu zagospodarowania tych gruntów. Konkurencja ze strony bielika polegająca na zajmowaniu przez ten gatunek rewirów bociana czarnego.
2	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	K03.04 Drapieżnictwo K01.04 Zatopienie A03.01 Intensywne koszenie	A02 Zmiana sposobu uprawy	Drapieżnictwo – głównie ze strony lisa i dzika – błotniak, jako gatunek gniazdujący na ziemi, jest narażony na utratę lęgów. Ulewne deszcze powodujące zatopienie gniazd położonych w nieckach terenu. Prace polowe – sianokosy (w przypadku gniazd zakładanych na łąkach) i żniwa (w przypadku gniazd zakładanych w uprawach zbóż i rzepaku). Zwiększanie arealu upraw rzepaku, w miejscach, w których błotniaki chętnie zakładają gniazda. Podczas żniw rozpoczynających się w pełni okresu lęgowego tych ptaków, bez czynnej ochrony (groźenie gniazd) lęgi zakładane w tych uprawach skazane są na nieumyślne zniszczenie.
3	A224 Lelek <i>Caprimulgus europaeus</i>	K03.04 Drapieżnictwo	B07 Inne rodzaje praktyk leśnych	Drapieżnictwo – gatunek gniazduje na ziemi. Obserwowane tendencje do naturalnego wzrostu żyzności siedlisk leśnych, oraz zmiany w ich klasyfikacji doprowadzają do systematycznego zmniejszania się powierzchni borów w strukturze siedliskowej nadleśnictw. Oznacza to również zmiany w planowaniu urzędzeniowym, które w takich miejscach dąży do zwiększenia gatunków liściastych w drzewostanach (jako efekt wzrostu żyzności siedliska) oraz zmiany dominujących dotychczas rębni zupełnych na złożone.

Lp.	Przedmiot ochrony	Zagrożenia		Opis zagrożenia
		istniejące	potencjalne	
4	A232 Dudek Upupa epops	G05.05 Usuwanie drzew przydrożnych A04.03 Brak wypasu	A10 Restrukturyzacja gospodarstw rolnych B01 Zalesianie terenów otwartych	Wycinanie starych dziuplastych drzew, głównie wierzb i topól, usuwanie niewielkich kęp zadrzewień w sąsiedztwie zabudowań wiejskich i łąk. Zanik wypasu – dudek preferuje tereny z niską roślinnością typu murawy. Zaorywanie ugorów. Zalesianie ugorów i muraw napiaskowych.
5	A236 Dzięcioł czarny Dryocopus martius	B02.02 Wycinka lasu	B07 Inne rodzaje praktyk leśnych	Przypadkowe wycięcie drzew z zasiedloną dziuplą lub płoszenie ptaków podczas wykonywania zrębów czy trzebieży. Ograniczenie powierzchni drzewostanów optymalnych do zakładania gniazd.
6	A246 Lerka Lullula arborea	K03.04 Drapieżnictwo	B01 Zalesianie terenów otwartych K02 Sukcesja B07 Inne rodzaje praktyk leśnych E01.03 Zabudowa rozproszona	Drapieżnictwo – gatunek gniazduje na ziemi. Zalesienia gruntów piaszczystych w sąsiedztwie lasów, jak również wśród terenów rolnych. Naturalna sukcesja na gruntach omych w wyniku zarzucenia gospodarowania. Ubytek powierzchni otwartych w kompleksach leśnych w efekcie zakładania zbyt małych powierzchni zrębowych. Zabudowa terenów przyleśnych, zwłaszcza na obszarach suchych, piaszczystych.
7	A255 Świergotek polny Anthus campestris	K03.04 Drapieżnictwo	B01 Zalesianie terenów otwartych K02 Sukcesja E01.03 Zabudowa rozproszona	Drapieżnictwo – gatunek gniazduje na ziemi. Trwałe zalesianie gruntów na słabych glebach. Naturalna sukcesja na gruntach omych w wyniku zarzucenia gospodarowania. Ubytek terenów rolnych w efekcie ich zabudowy.
8	A307 Jarzębatka Sylvia nisoria	K03.04 Drapieżnictwo	A10.01 Usuwanie zagajników	Drapieżnictwo ze strony ptaków krukowatych. Usuwanie zakrzaczeń na terenach otwartych, wzdłuż lokalnych dróg oraz w sąsiedztwie wsi.
9	A122 Derkacz Crex crex	-	A03.01 Intensywne koszenie J02.01 Osuszanie, melioracje	Wczesne koszenie oraz sposób koszenia nisko nad ziemią i koszenie „do środka”. Prace melioracyjne polegające jedynie na odprowadzaniu wód, co może wpłynąć negatywnie na jakość siedlisk derkacza poprzez ich przesuszenie.
10	A338 Gąsiorek Lanius collurio	-	A02.01 Intensyfikacja rolnictwa	Wycinka drzew i krzewów.
11	A 099 Kobuz Falco subbuteo	-	-	Nie zidentyfikowano zagrożeń.

Działania ochronne ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania.

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
1	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Działanie obligatoryjne: - utrzymywanie ekstensywnej gospodarki użytków zielonych poprzez ekstensywne użytkowanie kośne, kośno-pastwiskowe lub pastwiskowe. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych. Działania fakultatywne: - koszenie i odkrzaczanie terenów łąk w dolinach rzecznych, - skoszona i ścięta biomasa powinna być usunięta lub złożona w stogi. - odkrzaczane powinny być także łąki bagienne lub okresowo podtapiane, na przykład w efekcie przetamowań powodowanych przez bobry. - dopuszcza się pozostawianie części zakrzaczeń na łąkach w ilości nie większej niż powierzchnia wyłączona z działek rolnych, zgłoszonych do systemu dopłat bezpośrednich, a w przypadku łąk nieobjętych systemem dopłat – nie więcej niż 30% powierzchni użytku w ramach działki ewidencyjnej lub grupy działek jednego właściciela. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych. Koszenie co najmniej raz na 2 lata – do 30 września, odkrzaczanie raz na 5 lat w okresie listopad-luty. Zabezpieczanie drzew z gniazdami oraz drzew sąsiednich przed dostępem kuny poprzez: smarowanie pni terpentyną lub zakładanie blaszanych obręczy.	Wszystkie łąki w obszarze zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia. Wszystkie znane gniazda.	Działanie obligatoryjne: Właściciel, dzierżawca lub posiadacz obszaru Działania fakultatywne: Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000 albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia dochodowości, a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego zarządcą nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie.
2	A122 Derkacz <i>Crex crex</i>	Działanie obligatoryjne: Zachowanie siedlisk derkacza - utrzymywanie ekstensywnej gospodarki użytków zielonych poprzez ekstensywne użytkowanie kośne, kośno-pastwiskowe lub pastwiskowe. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych. Działanie fakultatywne: - koszenie terenów łąk w dolinach rzecznych. - skoszona i ścięta biomasa powinna być usunięta lub złożona w stogi. - dopuszcza się pozostawianie części zakrzaczeń na łąkach w ilości nie większej niż powierzchnia wyłączona z działek rolnych, zgłoszonych do systemu dopłat bezpośrednich, a w przypadku łąk nieobjętych systemem dopłat – nie więcej niż 30% powierzchni użytku w ramach działki ewidencyjnej lub grupy działek jednego właściciela. Koszenie po 1 sierpnia, co najmniej raz na 2 lata. Termin rozpoczęcia działań w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych. Zachowanie siedlisk dudka poprzez: 1. Pozostawianie egzemplarzy wierzby białej i kruchej; - dopuszcza się ogławianie takich wierzb w okresie zimowym. - dopuszcza się również	Wszystkie łąki w obszarze zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Działanie obligatoryjne: Właściciel, dzierżawca lub posiadacz obszaru Działanie fakultatywne: Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000, albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia dochodowości, a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego zarządcą nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
		usuwanie takich drzew, ale wyłącznie w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub wykonywania zabudowy mieszkaniowej. 2. Dosadzanie na miedzach, w zadrzewieniach śródpolnych, na skrajach łąk i pastwisk, wierzy kruchej lub białej poprzez wbicie w spulchnioną ziemię odciętych, świeżych pędów wierzy o grubości 4-8 cm i długości około 1,5-2 m. Sadzonki należy wbijać na głębokość około 0,5 m w odstępie co 1,5-2 m. Zaleca się sadzić wierzy rzędami w terminie 20 marca - 20 kwietnia. Sadzenie należy wykonywać tam, gdzie nie zagraża to bezpieczeństwu	Tereny wchodzące w skład gospodarstw rolnych w granicach obszaru Natura 2000.	nad obszarem Natura 2000.
3	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i> A255 Świergotek polny <i>Anthus campestris</i>	Zadanie fakultatywne: Siedliska lerki, lelka, świergotka i dudka, zinwentaryzowane według punktu 31 należy pozostawić w stanie permanentnie młodocianym tzn.: systematycznie dokonywać wycięcia wszystkich drzewek i zainicjowania nowej sukcesji. Wycinka powinna się odbywać w okresie listopad-luty. Wycięte drzewka i krzewy powinny być usunięte poza teren objęty działaniem lub złożone w sterty. Wskazane jest również usunięcie materii organicznej (ścioty) z powierzchni. Wycinka drzew powinna być wykonywana w momencie gdy osiągną one wiek około 10 lat, lub ich ogólne zadrzewienie na działce przekroczy 80%. Grunty takie powinny zachować klasyfikację gruntów ornych lub nieużytków w powszechnej ewidencji gruntów. Nie dopuszcza się ich przeklasyfikowywania na inne kategorie użytkowania. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Siedliska wytypowane podczas inwentaryzacji opisane w punkcie 31.	Właściciele gruntów. Możliwe także realizowanie działania na podstawie umowy zawartej z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie.
4	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	Działanie fakultatywne: Zabezpieczenie gniazd błotniaka łąkowego przed ich zniszczeniem (drapieżnictwo i zbyt wczesne wykaszanie). Zabezpieczenie gniazda ma polegać na postawieniu ogrodzenia z siatki o bokach minimum 3 x 3 m i wysokości około 1 m. W przypadku zlokalizowania gniazda na łące zalecane jest grodzenie większej powierzchni, najlepiej 10 x 10 m. Zabieg wykonywać w okresie czerwiec-lipiec. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Wszystkie odnalezione gniazda gatunku.	Właściciele gruntów. Możliwe także realizowanie działania na podstawie umowy zawartej z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie.

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
5	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Działanie obligatoryjne – Lasy Państwowe Zapewnienie co najmniej 10% udziału drzewostanów ponad 80 letnich w granicach wyróżnionych arealów gatunku w każdym Nadleśnictwie. Udział ten powinien być rozliczany w skali wszystkich arealów w nadleśnictwie, analiza wykonywana podczas sporządzania planu urządzenia lasu. Działanie fakultatywne : dla właścicieli lasów prywatnych. Podczas sporządzania uproszczonego planu urządzenia lasu należy dokonać analizy udziału drzewostanów w wieku powyżej 80 lat. Udział ten w ramach obrębu ewidencyjnego nie powinien być niższy niż 10%. Analiza jest wtedy wykonywana na podstawie wszystkich drzewostanów objętych uproszczonym planem urządzenia lasu.	Wytypowany areal gatunku zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Warszawie, Starostwa.
6	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i> A099 Kobuz <i>Falco subbuteo</i>	Podczas wykonywania zabiegów rębnych i trzebieży należy pozostawiać jako przestoje egzemplarze dębów i sosen o pierśnicy większej niż 50 cm. W przypadku gdy liczba takich drzew w wydzieleniu jest znaczna, należy pozostawiać na 1 ha 3-6 takich drzew.	Tereny leśne w granicach obszaru Natura 2000.	Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000, albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia dochodowości, a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego zarządcą nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000
7	A224 Lelek (<i>Caprimulgus europaeus</i>) A246 Lerka (<i>Lullula arborea</i>)	Planowanie i wykonywanie na potencjalnych siedliskach lelka i lerki zrębów zupełnych rębnią Ib lub Ia. Dopuszcza się realizowanie innych rębni w obrębie takich siedlisk maksymalnie do 10% powierzchni zaplanowanych do użytkowania rębnego w danym roku.	Wszystkie wydzielania z zewidencjonowany m typem siedliskowym lasu: bór świeży i bór mieszany świeży. Załącznik nr 16 do zarządzenia.	Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000, albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia dochodowości a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
				terytorialnego zarządcy nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000.
9	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i> A255 Świergotek polny <i>Anthus campestris</i>	Zadanie fakultatywne: Zaprzestanie użytkowania rolnego wybranych gruntów ornych (w zinventaryzowanych według punktu 31). Grunty takie powinny być zaorane, zbronowane i pozostawione do naturalnej sukcesji. Grunty takie powinny zachować klasyfikację gruntów ornych w powszechnej ewidencji gruntów. Nie dopuszcza się ich przeklasyfikowywania na inne kategorie użytkowania. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Grunty orne V lub VI klasy na glebach piaszczystych oraz pozostałe siedliska wytypowane w ramach inwentaryzacji wykonanej według pkt 31.	Właściciele gruntów. Możliwe także realizowanie działania na podstawie umowy zawartej z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie.
10.	A232 Dudek Upupa epops	Zachowanie siedlisk dudka poprzez: 1. Pozostawianie egzemplarzy wierzby białej i kruchej: - dopuszcza się ogławianie takich wierzb w okresie zimowym. - dopuszcza się również usuwanie takich drzew, ale wyłącznie w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub wykonywania zabudowy mieszkaniowej. 2. Dosadzanie na miedzach, w zadrzewieniach śródpolnych, na skrajach łąk i pastwisk, wierzby kruchej lub białej poprzez wbicie w spulchnioną ziemię odciętych, świeżych pędów wierzby o grubości 4-8 cm i długości około 1,5-2 m. Sadzonki należy wbijać na głębokość około 0,5 m w odstępie co 1,5-2 m. Zaleca się sadzić wierzby rzędami w terminie 20 marca - 20 kwietnia. Sadzenie należy wykonywać tam, gdzie nie zagraża to bezpieczeństwu.	Tereny wchodzące w skład gospodarstw rolnych w granicach obszaru Natura 2000	Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000, albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia dochodowości, a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego zarządcy nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000.
11	A236 Dzieciol czarny (<i>Dryocopus martius</i>)	Pozostawianie w lesie drzew dziuplastych oraz drzew grubych, o pierśnicy powyżej 30 cm grubości. Łączny udział drzew dziuplastych oraz drzew o pierśnicy ponad 30 cm grubości powinien mieścić się w granicach 5-10 sztuk/1 ha. Pozostawiane powinny być szczególnie gatunki takie jak: osika, lipa, topola, wierzba a w przypadku ich braku również i pozostałe. W przypadku wykonywania zrębów zupełnych drzewa takie można pozostawiać	Wydzielenia leśne przewidziane do zabiegów gospodarczych w okresie obowiązywania planu, tam gdzie drzewa takie występują – dotyczy całego	Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000, albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
		w formie kęp o powierzchni kilku arów.	obszaru Natura 2000	dochodowości, a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego zarządca nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000.
12	A236 Dzięcioł czarny (<i>Dryocopus martius</i>)	Bezpośrednio, maksymalnie na 5 dni przed wykonaniem w terenie zabiegu w wydzieleniach gdzie przeciętna pierśnica drzewostanu wynosi ponad 20 cm, należy przeprowadzić przegląd drzewostanu pod kątem stwierdzenia lęgów dzięcioła czarnego. Przegląd odbywa się poprzez obejście całego wydzielenia po równoległych trasach odległych od siebie o maksymalnie 50 m oraz nasłuch i obserwację. W przypadku stwierdzenia zasiedlenia drzewa należy odłożyć wykonanie zabiegu przynajmniej na części wydzielenia w promieniu do 50 m od dziupli na okres pozalęgowy (sierpień-luty).	Wydzielenia leśne Wydzielenia leśne przewidziane do zabiegów gospodarczych w okresie obowiązywania planu, w których przeciętna pierśnica jakiegokolwiek gatunku wynosi co najmniej 20 cm, lub w którym występują pojedynczo lub miejscami drzewa starsze lub przestoje.	Właściciel lub posiadacz obszaru na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000, albo na podstawie zobowiązania podjętego w związku z korzystaniem z programów wsparcia z tytułu obniżenia dochodowości, a w odniesieniu do gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego zarządca nieruchomości w związku z wykonywaniem obowiązków z zakresu ochrony środowiska na podstawie przepisów prawa albo w przypadku braku tych przepisów na podstawie porozumienia zawartego z organem sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000.
13	A307 Jarzębatka <i>Sylvia nisoria</i> A338 Gąsiorek <i>Lanius collurio</i>	Pozostawiać istniejące zakrzewienia wzdłuż pasa drogowego i w jego obrębie oraz na skarpach istniejących cieków wodnych i rowów. Dopuszcza się usuwanie takich zakrzewień w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa.	Grunt nieleśne w granicach obszaru Natura 2000.	Właściwe miejscowo urzędy gmin i miast, zarządcy drogi lub cieku
14	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i> A255 Świergotek polny <i>Anthus campestris</i> A232 Duda <i>Upupa epops</i>	Ograniczenie zalesiania gruntów. W trakcie obowiązywania planu zadań ochronnych dopuszcza się przeznaczenie pod zalesienie (łącznie z przeklasyfikowaniem gruntu na las) maksymalnie 1% powierzchni użytków rolnych w gminie w granicach obszaru Natura 2000. Nie należy zalesiać gruntów zinwentaryzowanych jako siedliska lerki (punkt 31). Dopuszcza się naturalną sukcesję roślinności według warunków punktów 3 i 9.	Obszar Natura 2000 poza gruntami zarządzanymi przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
15	A030 Bocian czarny (<i>Ciconia nigra</i>)	Coroczna kontrola zasiedlenia oraz stanu gniazd bociana czarnego. Należy wykonać dwie kontrole w roku; pierwsza w okresie 01-20 maja w celu określenia czy gniazdo jest zasiedlone. Druga kontrola w lipcu, najlepiej pomiędzy 10 a 20 dniem miesiąca, celu określenie efektu lęgu. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Istniejące oraz wszystkie nowo odnalezione gniazda.	Komitet Ochrony Orłów. Nadleśnictwa: Pułtusk, Ostrów Mazowiecka, Wyszaków.
16	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	W trakcie przeprowadzania strategicznej oceny oddziaływania planów urządzenia lasu, należy przeanalizować udział i ocenić areał pozostawionego starodrzewia w wieku powyżej 80 lat w wytypowanych arealach bociana czarnego. Udział drzewostanów ponad 80-letnich w granicach arealów w skali nadleśnictwa powinien wynosić co najmniej 10% łącznej powierzchni lasów w tych arealach. Jeżeli wyliczony udział starodrzewia jest mniejszy od 10%, to wówczas należy porównać zmiany udziału tej powierzchni w kolejnych planach urządzenia lasu i określić czy następuje spadek czy wzrost udziału starodrzewia w arealach gatunku w nadleśnictwie.	Nadleśnictwa: Wyszaków, Ostrów Mazowiecka i Pułtusk.	Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Warszawie
17	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Kontrola 5% ilości działek (łąk), na które podpisano umowy o wykaszanie i odkrzaczanie według punktu 1. Kontrola corocznie w okresie marzec- kwiecień (kontroluje się działania podjęte w rok poprzednim). Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Działki, dla których podpisano z właścicielem umowę na realizację zapisów Planu zadań ochronnych w zakresie zadań fakultatywnych.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
18	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Wykonanie zdjęć fitosocjologicznych w 2 etapach w celu analizy wpływu zabiegów utrzymaniowych na ciekach wodnych. Analiza wyników zmiany składu roślinności. Określenie warunków wodnych w glebie na podstawie płytkich odkrywek glebowych (do 50 cm). Pierwszy etap przed wykonaniem prac utrzymaniowych. Drugi etap 2 lata po wykonaniu prac utrzymaniowych (wskazany termin-czerwiec). Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Doliny w ciekach wodnych gdzie projektuje się wykonanie pogłębienia koryta rzeki lub odmulenie warstwy grubszej niż 15 cm, w pobliżu wyznaczonych stref ochrony bociana czarnego.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
19	A224 Lelek <i>Caprimulgus europaeus</i> A246 Lerka <i>Lullula arborea</i>	W trakcie procedury oceny oddziaływania na środowisko planu urządzenia lasu należy przeanalizować i ocenić wpływ planu na wytypowane siedliska lelka i larki. Należy ocenić strukturę planowanych rębni na siedliskach boru świeżego i boru mieszanego świeżego oraz przewidywany areał siedlisk optymalnych (zręby, uprawy i młodniki do 15 lat na tych siedliskach). Plan urządzenia lasu powinien dążyć do utrzymania aktualnego areálu takich siedlisk z możliwością jego powiększenia.	Nadleśnictwa: Wyszaków, Ostrów Mazowiecka, Pułtusk i Ostrołęka.	Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Warszawie i Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Olsztynie.

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
20	A224 Lelek <i>Caprimulgus europaeus</i>	Kontrola dwóch powierzchni leśnych obejmujących znaczą część dużych kompleksów leśnych w centralnej części obszaru Puszcza Biała. Kontrolą w ramach powierzchni powinny być objęte zręby oraz uprawy i młodniki w wieku do 15 lat. Kontrola co 3 lata. Należy wykonać dwie kontrole nocne w godzinach 22.00- 4.00: I – 5-25 czerwiec, II – 5-25 lipiec. Przed rozpoczęciem kontroli powinna zostać ustalona dokładna trasa nocnego przejazdu w oparciu o aktualne mapy drzewostanowe. W odpowiednich siedliskach powinny być wykonane wabienia z wykorzystaniem głosu godowego lelka przy pomocy magnetofonu, dyktafonu lub innego sprzętu grającego. Punkty w terenie, gdzie prowadzona będzie stymulacja powinny być oddalone od siebie o 200-300 m. Uzależnione to będzie od struktury terenu i sytuacji (aktywność głosowa ptaków, warunki atmosferyczne). Kontrola powinna odbywać się przy bezwietrznej i bezdeszczowej pogodzie. Podstawą do oceny liczebności na powierzchniach będzie przynajmniej jedno stwierdzenie tokującego samca. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Dwie powierzchnie: I – o wielkości 5230 ha obejmująca znaczny obszar kompleksu wokół miejscowości Dalekie na północ od Wyszkowa; II – o wielkości 3557 ha obejmująca większą część kompleksu leśnego przylegającego od zachodu do Broku zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
21	A236 Dzięcioł czarny <i>Dryocopus martius</i>	Liczenie na 6 wyznaczonych transektach o długości 5-7 km każdy, przecinających większe kompleksy leśne Puszczy Białej, bez stosowania stymulacji głosowej. W czasie przejścia obserwator notuje na mapie leśnej wszystkie stwierdzenia dzięciołów (głosy, bębnienie, obserwacje wizualne). Wskaźnikiem liczebności będzie największa liczba osobników stwierdzona na jednej z dwóch kontroli na każdym z kontrolowanych transektów. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych, a następnie co 3 lata. Należy wykonać dwie kontrole na każdym transekcie w okresach: I – 20 marca-05 kwietnia, II – 10-30 kwietnia, w godzinach od 6.00-7.00 do 10.00-11.00.	Wyznaczone na mapie transekty zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
22	A236 Dzięcioł czarny <i>Dryocopus martius</i>	Kontrola terenowa – przegląd wydzielienia pod kątem występowania zalecanej liczby określonych gatunków drzew. Należy sprawdzić czy po wykonanym zabiegu występują w wydzielaniu drzewa dziuplaste lub drzewa gatunków o miękkim drewnie (głównie: lipa, osika, topola, wierzba) w ilości co najmniej 5-10 sztuk/ha i pierśnicy powyżej 30 cm. Przed przystąpieniem do kontroli należy sprawdzić w opisie taksacyjnym, czy pożądane gatunki drzew w wydzielaniu występowały. Termin	1% liczby wydzieliń, w których wykonywano zabiegi trzebieży i tam gdzie wiek drzewostanu wynosi powyżej 60 lat.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
		rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych, a następnie kontrole wybranych wydzieleń co 5 lat.		
23	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i> A255 Świergotek polny <i>Anthus campestris</i> A307 Jarzębka <i>Sylvia nisoria</i> A232 Dudek <i>Upupa epops</i> A338 Gąsiorek <i>Lanius collurio</i>	Przeprowadzenie monitoringu liczebności lerki, świergota polnego, dudka i jarzębatki poprzez badania wykonywane na dwóch powierzchniach monitoringowych. Monitoring wykonuje się co 3 lata w okresie 01 maja-10 lipca co 10- 15 dni. Monitoring polega na przeprowadzeniu 5 kontroli co 10- 15 dni w założonym okresie. Badania wykonuje się poprzez przejście transektami całej powierzchni monitoringowej. W przypadku monitoringu jarzębatki szczególnie intensywnie powinny być penetrowane fragmenty powierzchni, gdzie występują stanowiska gąsiorka. W trakcie kontroli w miejscach, gdzie obecne są gąsiorki można posiłkować się wykorzystaniem stymulacji głosowej śpiewu jarzębatki odtwarzanego na przykład z telefonu komórkowego. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Powierzchnie: „Cieńsza” i „Blochy” (powierzchni po około 12 km²) zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
24	A122 Derkacz <i>Crex crex</i>	Monitoring liczebności gatunku – nocne (noce bezwietrzne i bez opadów) kontrole łąk i pastwisk w dolinach cieków wodnych i rzeczek. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań	Wybrane 4 odcinki dolin cieków wodnych o długości minimum 5 km każdy zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
25	A099 Kobuz <i>Falco subbuteo</i>	Monitoring liczebności gatunku – kontrola terenów leśnych obejmująca skraje lasów, starodrzewy, drzewostany w sąsiedztwie zrębów i upraw, znane lokalizacje gniazd kruka i wrony oraz zadrzewienia śródpolne. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych. Monitoring należy przeprowadzać co 3 lata, po 2 całodzienne kontrole w sezonie: I – 25 maja-10 czerwca, II – 10-25 lipca.	2 powierzchnie monitoringowe, każda o powierzchni minimum 50 km² zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
26	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i> A255 Świergotek polny <i>Anthus campestris</i>	Należy co 2 lata uzyskiwać od Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dane przestrzenne i tabelaryczne zawierające informację o strukturze użytkowania gruntów przez rolników objętych systemem wsparcia bezpośredniego. Dane te powinny zawierać aktualne typy pól zagospodarowania, powierzchnie ewidencyjno –	Obszar Natura 2000.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
	A232 Dudek Upupa epops	gospodarcze. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.		
27	A307 Jarzębatka <i>Sylvia nisoria</i>	Zestawienie i analiza wniosków o usunięcie drzew i krzewów. W przypadku stwierdzenia radykalnego wzrostu liczby wniosków o usunięcie zakrzewień, co może wynikać z nagłej zmiany w systemie zagospodarowania należy wprowadzić ograniczenia zapisane w punkcie 13. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Grunty nieleśne w granicach obszaru Natura 2000.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
28	A030 Bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	Wytypowane areale gatunku należy corocznie sprawdzać pod kątem odkrycia nowych rewirów bociana. Wyszukiwanie należy prowadzić według zasad opisanych w opracowaniu „Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny dotyczący gatunków chronionych Dyrektywa Ptasia”. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Warszawa, Chylarecki P., Sikora A., Cenian Z. (redakcja) 2009. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Istniejące oraz wszystkie nowo odnalezione gniazda. Załącznik nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
29	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	Inwentaryzacja gniazd. Kontrolą powinny być objęte tereny otwarte, głównie z obecnymi uprawami rzepaku i pszenżyta, w rejonach, gdzie w latach wcześniejszych obserwowano ptaki, lub zlokalizowano ich gniazda. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.	Wytypowane areale gatunku (oraz nowe areale odkryte podczas realizacji punktu 30) zgodnie z załącznikiem nr 16 do zarządzenia.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
30	A084 Błotniak łąkowy <i>Circus pygargus</i>	Wykrywanie nowych arealów błotniaka łąkowego na terenie obszaru. Obserwacje z wybranych punktów terenowych i objazdu terenu. Identyfikacja rewirów błotniaka. Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych, następnie co 3 lata w okresie od maja do lipca.	Obszar Natura 2000 poza terenami leśnymi.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie
31	A246 Lerka <i>Lullula arborea</i> A224 Lelek <i>Caprimulgus europaeus</i> A255 Świergo tek polny <i>Anthus campestris</i>	Terenowa inwentaryzacja wszystkich powierzchni poza gruntami Lasów Państwowych stanowiących potencjalne siedlisko lerki, lelka (także świergotka i dudka) a więc świeżych i zarastających ugorów na ubogich piaszczystych glebach V i VI klasy z rozwiniętą roślinnością typu murawa napiaskowa lub porośniętych młodymi nalotami sosnowymi i brzołowymi. Inwentaryzację można wykonywać przez cały rok poza okresem zalegania pokrywy śnieżnej. Należy stworzyć warstwę numeryczną zinwentaryzowanych siedlisk. Inwentaryzacją należy również objąć grunty orne lub pastwiska obecnie użytkowane rolniczo, które są lub mogą stać się potencjalnym siedliskiem gatunków.	Obszar Natura 2000 poza terenami zarządzanymi przez Lasy Państwowe oraz terenami zabudowanymi.	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie

Lp.	Przedmioty ochrony	Działania ochronne	Obszar wdrażania	Podmiot odpowiedzialny za wykonanie
Dotyczące ochrony czynnej gatunków ptaków i ich siedlisk				
	<i>ris</i> A232 <i>Dudek Upupa</i> <i>epops</i>	Termin rozpoczęcia działania w pierwszych 3 latach obowiązywania planu zadań ochronnych.		

Ocenia się, że realizacja projektowanego zagospodarowania nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszarze *Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007*. Tereny położone w obszarze *Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007* w niewielkim stopniu zmieniono przeznaczenie na cele budowlane, zgodnie z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. W najbliższym otoczeniu siedlisk przyrodniczych projekt studium nie przewiduje zmiany w zagospodarowaniu terenu, a wskazuje jedynie na istniejącą zabudowę. Ze względu brak zajęcia siedlisk wyklucza się znacząco negatywne oddziaływanie ustaleń projektu studium na stan przedmiotu ochrony tj. obszar *Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007*. Biorąc pod uwagę powyższe, wdrożenie ustaleń projektu dokumentu nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszar *Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007*.

2. Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin zwierząt i grzybów

Na obszarze opracowania nie występują udokumentowane siedliska chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

3. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne

Przez obszar opracowania nie przebiega żaden korytarz ekologiczny.

4. Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych

Ustalenia zawarte w projekcie planu miejscowego nie będą oddziaływać w sposób negatywny na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych położonych w pobliżu obszaru opracowania gdyż tereny te znajdują się w znacznym oddaleniu.

5. Oddziaływanie na stosunki wodne

Ustalenia projektu planu miejscowego, w wyniku ich realizacji, będą potencjalnie oddziaływać na stosunki wodne. Może być to skutkiem ograniczenia naturalnej retencji wód opadowych w glebie na skutek zajęcia ich powierzchni przez zabudowę i inne elementy utwardzone. Wskazane ustalenia wpłyną na zwiększenie się poziomu i szybkości spływu powierzchniowego, co w konsekwencji może doprowadzić do zaburzenia reżimu rzek je odwadniających (zmiany mogą być widoczne w skali lokalnej, lecz mało znaczące w skali ponadlokalnej ze względu na skalę zmian wynikających z projektu planu miejscowego).

6. Oddziaływanie na strefy ekotonowe

Na analizowanym obszarze nie występuje widoczna strefa ekotonowa.

7. Oddziaływanie na środowisko

7.1. Różnorodność biologiczna oraz fauna i flora

Presja antropogeniczna w postaci rozwoju gospodarczo-społecznego oraz towarzysząca mu rozbudowa strefy zurbanizowanej, nierzadko prowadzi do introdukowania nowych lub niszczenia naturalnych siedlisk gatunków roślin i zwierząt. Prowadzi to do zubożenia naturalnego potencjału przyrodniczego i w skrajnych przypadkach do całkowitych przekształceń ekosystemów. W takich warunkach zachowaniu ulegają jedynie rośliny i zwierzęta o najlepszych zdolnościach adaptacyjnych. Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego spowoduje niewielkie zubożenie różnorodności biologicznej na obszarze opracowania, co związane jest z zajęciem obszarów rolnych, które dotychczas były przeznaczone na cele tolnicze i które przeznacza się na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

7.2. Ludzie

W wyniku realizacji projektu planu nie przewiduje się elementów przestrzeni mogących mieć bezpośredni stały i znaczący negatywny wpływ na zdrowie i warunki życia mieszkańców.

Głównie na etapie realizacji planowanych przedsięwzięć mogą pojawiać się uciążliwości związane ze wzrostem zapylenia (na skutek wykonywania prac ziemnych i budowlanych) oraz zwiększoną emisją hałasu (związanego z pracą sprzętu budowlanego czy ruchem ciężkich pojazdów na terenach przewidzianych pod nowe inwestycje). Oddziaływania te jednak będą miały charakter krótkoterminowy, lokalny i w większości przypadków będą ograniczone do terenu budowy, jego zaplecza oraz dróg dojazdowych.

Analiza ustaleń przedmiotowego dokumentu pozwala natomiast założyć, iż realizacja jego zapisów nie będzie wiązała się z występowaniem stałego niekorzystnego oddziaływania na ludzi. Zabudowania, które powstaną w wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego nie wpłyną negatywnie w sposób znaczący na ludzi, z uwagi na zastosowane w planie parametry dotyczące gabarytów budynków oraz ustalenia tj. zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, oraz zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż docelowa realizacja wszystkich ustaleń projektu, przy równoczesnym przestrzeganiu obowiązujących przepisów, pozwoli na utrzymanie jakości życia mieszkańców.

7.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Uruchomienie nowych terenów na cele gospodarczo-społeczne wiąże się z wprowadzeniem powierzchni utwardzonych na tereny naturalnej retencji wód. Przyczyni się to do zintensyfikowania spływów powierzchniowych zanieczyszczonych wód opadowych i roztopowych. Wody te, odprowadzane systemem melioracyjnym lub bezpośrednio do większych cieków wodnych, mogą przyczynić się do spadku jakości wód w ciekach. Jednakże planowane zmiany przestrzenne nie będą wywierać znaczącego wpływu na jakość wód, ze względu na swój ograniczony charakter o niewielkim wpływie na środowisko przyrodnicze.

Umożliwienie realizacji nowej zabudowy może przyczynić się do wzrostu zagrożenia jakości i ilości wód, występujących w zasięgu analizowanego obszaru, w wyniku przewidywanej zwiększonej ilości generowanych ścieków bytowych oraz zwiększony pobór wód podziemnych. Zagrożenie, o którym mowa powyżej, może wynikać z ewentualnego nielegalnego oprowadzanie ścieków lub z uszkodzenia zbiorników na nieczystości ciekłe stosowanych do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej.

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego może wpłynąć na zmianę jakości wód podziemnych przez potencjalne zanieczyszczenie oraz ilość poprzez wystąpienie konieczności odwodnienia wykopów (lokalne i okresowe obniżenie zwierciadła wód gruntowych).

Najbardziej niebezpieczną przyczyną zanieczyszczenia wód w trakcie realizacji inwestycji jest wyciek związków ropopochodnych (oleje napędowe, smary, benzyny) oraz jego infiltracja do wód podziemnych, które nie są izolowane od powierzchni terenu. Przy właściwym zabezpieczeniu placu budowy oraz odpowiedniej organizacji pracy prawdopodobieństwo zanieczyszczenia wód można uznać za niewielkie.

W przypadku wystąpienia konieczności odwadniania wykopów, dopuszcza się wprowadzanie wody z wykopów do środowiska bez oczyszczenia jedynie w przypadku, gdy wykonane analizy potwierdzą, że jej stan i skład nie jest gorszy niż ścieków, które można wprowadzić do środowiska zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1311). W trakcie realizacji inwestycji oddziaływania będą miały charakter lokalny oraz krótkotrwały i po zakończeniu prac budowlanych ustaną.

Nie przewiduje się, aby ustalenia wynikające z projektu planu miejscowego przyczyniły się do nieosiągnięcia celów środowiskowych stawianych dla Jednolitej Części Wód Podziemnych, które zostały wskazane w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r., poz. 1911). Jest to związane z mało uciążliwym dla środowiska charakterem ustaleń jakie niesie ze sobą ww. projekt planu miejscowego. Podczas realizacji inwestycji wynikających z ustaleń planu miejscowego zaleca się zabezpieczenie placu budowy oraz ustalenie odpowiedniej organizacji pracy, dzięki czemu ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych będzie minimalne.

7.4. Powietrze

Powstanie nowych budynków na analizowanym obszarze będzie wiązać się ze wzrostem poziomu zanieczyszczeń atmosferycznych oraz spowoduje zwiększenie ruchu kołowego na drogach znajdujących się w sąsiedztwie obszaru opracowania, co związane jest z obsługą nowych nieruchomości.

Z ustaleń projektu planu miejscowego wynika nieznaczne poszerzenie dotychczasowych terenów budowlanych. Na etapie realizacji inwestycji budowlanych istnieje prawdopodobieństwo wzrostu emisji zanieczyszczeń do atmosfery z pracującego sprzętu na placu budowy i środków transportu (spaliny, pył zawieszony). Jednak tego typu uciążliwości mają charakter przejściowy i nie przyczyniają się do trwałego pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego.

Wzrost powierzchni zurbanizowanej spowoduje zwiększenie ruchu kołowego w sąsiedztwie i na obszarze opracowania, który związany będzie z obsługą nowych nieruchomości i może wpłynąć na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego.

Podsumowując, stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu miejscowego może wiązać się z lokalnym zanieczyszczeniem powietrza. Dotyczy to spalin oraz różnorodnych zanieczyszczeń, jakie mogą powstać w wyniku działalności usługowej. W przypadku przestrzegania przepisów odrębnych, ustalenia te nie spowodują znaczącego wzrostu stężeń zanieczyszczeń zarówno na obszarach objętych opracowaniem, jak i poza nimi.

7.5. Powierzchnia ziemi

Określone w planie miejscowym przeznaczenia terenów uwzględniają potrzeby inwestycyjne i jednocześnie stanowią rezerwę dla przyszłościowego rozwoju miejscowości. Przeobrażenia będą mieć miejsce na terenach powstawania nowej zabudowy i mogą dotyczyć wykopów, uzbrojenia inżynierskiego, utwardzenia powierzchni terenu. W etapie prowadzenia robót budowlanych istnieje potencjalne zagrożenie zanieczyszczenia gleby i gruntu poprzez nieprawidłową eksploatację maszyn i urządzeń, co może powodować wyciek substancji ropopochodnych.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będą miały niewielki

wpływ na powierzchnię ziemi. Będzie to związane z utworzeniem nowej zabudowy na obszarze opracowania kosztem terenów zadrzewionych. Działania te spowodują zmianę ukształtowania powierzchni ziemi, utratę walorów środowiskowych terenu, przez co należy rozumieć straty w sferze bioróżnorodności, stosunków wodnych, jakości gleb i krajobrazu.

7.6. *Krajobraz*

Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na krajobraz analizowanego obszaru. W planie na rzecz nowych inwestycji zostały przeznaczone tereny o dotychczasowej funkcji mieszkaniowej, usługowej lub produkcyjnej, a także w sąsiedztwie takich funkcji.

Dopuszczone w planie gabaryty zabudowy i zasady jej lokalizacji nie spowodują konfliktu przestrzennego ze względu na fakt, iż są one dostosowane do stanu istniejącego krajobrazu, a także wpływają na ustanowienie harmonijnego charakteru zabudowy.

W celu ograniczenia odczucia znacznej ingerencji w krajobraz otwarty zaleca się obsadzanie inwestycji (szczególnie drogowych) różnorodnymi formami zieleni wysokiej i niskiej.

Podsumowując należy stwierdzić, iż zaproponowane w planie miejscowym ustalenia dotyczące zwiększenia zasięgu terenów inwestycyjnych są odzwierciedleniem postępującego rozwoju społeczno-gospodarczego. Są to zmiany nieuniknione, postępujący rozwój społeczno-gospodarczy będzie się wiązał z pewnymi przeobrażeniami w przestrzeni. Zadaniem dokumentów planistycznych jest zapewnienie możliwości zachowania elementów najcenniejszych pod względem przyrodniczym i wskazanie kierunków rozwoju zabudowy, które nie dysharmonizowałyby najbliższego otoczenia.

7.7. *Warunki klimatyczne*

Zmiany klimatyczne wpływają na zasięg występowania gatunków, cykle rozrodcze, okresy wegetacji i interakcje ze środowiskiem. Jednakże różne gatunki i siedliska inaczej reagują na zmiany klimatyczne – na niektóre oddziaływanie to wpłynie korzystnie, na inne nie. Większość prognozowanych zmian opiera się o zmiany wartości przeciętnych parametrów klimatycznych: opadów, temperatury, kierunków wiatrów, ale równie często dzieje się to w wyniku sytuacji ekstremalnych jak powodzie, silne wiatry i ulewę. Różnorodność biologiczna pod wpływem tych zmian ulega stopniowym przekształceniom.

Przez wzgląd na charakter i skalę zmian w polityce zagospodarowania przestrzennego analizowanego obszaru zaplanowanych w projekcie planu miejscowego, nie przewiduje się, aby doszło do znaczących zmian w klimacie.

Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na zmiany klimatu w szerszej niż w lokalnej skali. Wspomniane lokalne zmiany klimatu mogą być związane ze zmianą pokrycia terenu i ograniczaniem powierzchni biologicznie czynnej, co może przyczynić się do lokalnych i niewielkich zmian, będących konsekwencją zwiększenia albedo, lokalnego zmniejszenia i/lub zwiększenia wilgotności powietrza. Ustalenia planu miejscowego nie ograniczą możliwości naturalnej wentylacji.

7.8. *Zasoby naturalne*

Na obszarze objętym planem miejscowym nie występują złoża.

7.9. *Dobra kultury i zabytki*

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują zabytki objęte ochroną.

7.10. *Dobra materialne*

Ustalenia planu miejscowego umożliwiają zaspokojenie bieżących potrzeb interesu publicznego

z zakresu budownictwa mieszkaniowego. Rozwój dóbr materialnych będzie następował w toku budowy obiektów i rozwoju inwestycyjnego omawianego obszaru.

8. Oddziaływanie transgraniczne

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wpłynęła na zwiększenie transgranicznego oddziaływania na środowisko obszaru opracowania, ponieważ oddalony jest on znacznie od granic państwa i jego ustalenia nie będą wpływać na tereny przygraniczne.

9. Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru

Analiza specyficznych uwarunkowań lokalnego środowiska przyrodniczego oraz ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala określić przewidywane zmiany, jakie może wprowadzić realizacja jego zapisów na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz przyszłe zagospodarowanie rozpatrywanego obszaru.

W związku z realizacją zapisów zawartych w projekcie planu przewiduje się różnorodny wpływ zachodzących zjawisk na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Podstawowym elementem rozróżniającym charakter zachodzących oddziaływań jest ich kierunek wpływu, który może być pozytywny lub negatywny. Przewidywane oddziaływania na środowisko mogą mieć charakter bezpośredni (związany z daną inwestycją czy też będący wyraźnym następstwem podjętych działań) lub pośredni (związany z już istniejącymi okolicznościami lub dodatkowymi przedsięwzięciami, które są ze sobą powiązane). Biorąc pod uwagę okres występowania oddziaływań wyróżnia się chwilowe, stałe, krótkoterminowe i długoterminowe. Największe znaczenie przypisuje się oddziaływaniom o charakterze długoterminowym, gdyż występują one od zakończenia danego działania i trwają wraz z funkcjonowaniem zrealizowanych przedsięwzięć. Znaczna część oddziaływań ma charakter skumulowany i jest wynikiem nałożenia się na siebie różnorodnych czynników, które przyczyniają się do wygenerowania pozytywnego bądź negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze.

Tabela 5 Przewidywane oddziaływanie na środowisko, będące skutkiem ustaleń projektu planu – podsumowanie. (Źródło: Opracowanie własne)

Potencjalny wpływ realizacji ustaleń planu na :	Potencjalny wpływ	Kierunek wpływu	Charakter wpływu	Czas trwania
Różnorodność biologiczna	Zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej	negatywny	pośredni, skumulowany	długoterminowe, stałe
Zwierzęta	Ograniczenie terenu życiowego zwierząt	negatywny	bezpośredni, skumulowany	długoterminowe, stałe
Warunki życia ludności	Zwiększenie powierzchni terenów przewidzianych pod nowe inwestycje	pozytywny	bezpośredni, skumulowany	długoterminowe
	Wprowadzenie zasad kreujących lokalny ład przestrzenny	pozytywny	pośredni	długoterminowe, stałe
	Powstanie nowych inwestycji generujących uciążliwości akustyczne, odorowe, zwiększoną emisję pyłów	negatywny	pośredni, skumulowany	długoterminowe, stałe
	Wzrost uciążliwości akustycznych i pylenia	negatywny	pośredni	krótkoterminowe, chwilowe

	związanych z pracami budowlanymi			
Wody powierzchniowe	Regulacja zasad gospodarki wodno-ściekowej	pozytywny	bezpośredni, pośredni	długoterminowe
Wody podziemne	Wzrost uszczelnienia powierzchni terenu i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji	negatywny	pośredni, skumulowany	długoterminowe
	Regulacja zasad gospodarki wodno-ściekowej	pozytywny	bezpośredni, pośredni	długoterminowe
	Wzrost poboru wody	negatywny	pośredni, skumulowany	długoterminowe
Powietrze atmosferyczne	Wzrost pylenia w trakcie realizacji inwestycji	negatywny	pośredni, skumulowany	krótkoterminowe, chwilowe
	Wzrost ilości zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego na skutek wzrostu zainwestowania obszaru	negatywny	pośredni, skumulowany	długoterminowe
	Wzrost ilości szkodliwych substancji w powietrzu w okresie grzewczym	negatywny	pośredni, skumulowany	stałe
	Pojawienie się zanieczyszczeń odorowych i/lub pyłowych powietrza	negatywny	pośredni, skumulowany	stałe, długoterminowe
Klimat akustyczny	Emisja hałasu w trakcie realizacji inwestycji	negatywny	pośredni, skumulowany	krótkoterminowe, chwilowe
	Pogorszenie warunków akustycznych na skutek wzrostu poziomu zainwestowania obszaru połączonego ze zwiększeniem natężenia ruchu kołowego.	negatywny	skumulowany	długoterminowe
Powierzchnia ziemi	Degradacja pokrywy glebowo-roślinnej w trakcie realizacji inwestycji	negatywny	pośredni	krótkoterminowe, stałe
	Powstawanie lokalnych utwardzeń i przekształceń powierzchni terenu	negatywny	pośredni	długoterminowe, stałe
	Ograniczenie możliwości wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.	pozytywny	bezpośredni	długoterminowe
	Wzrost ilości wytwarzanych odpadów	negatywny	skumulowany	długoterminowe
Zasoby naturalne	Wzrost zużycia wody wraz ze wzrostem zainwestowania	negatywny	pośredni, skumulowany	długoterminowe
Klimat	Lokalne przeobrażenia mikroklimatu	negatywny	pośredni	długoterminowe
Krajobraz	Częściowe przekształcenie krajobrazu	negatywny	pośredni	długoterminowe
Dobra materialne	Rozwój dóbr materialnych	pozytywny	skumulowany	długoterminowe

W powyższym zestawieniu tabelarycznym przedstawiono różnego rodzaju przewidywane oddziaływania na środowisko projektu planu, w tym również te o charakterze skumulowanym. Występowanie oddziaływań skumulowanych będzie głównie związane z lokalizacją poszczególnych przedsięwzięć. Kumulacja może wystąpić przede wszystkim w przypadku prowadzenia podobnych przedsięwzięć w tym samym czasie i na tym samym terenie. Część z nich można wyeliminować lub ograniczyć stosując odpowiedni dobór terminów prac oraz nowoczesne, przyjazne dla środowiska technologie ich prowadzenia.

Przewiduje się, iż na obszarze opracowania może potencjalnie dojść do skumulowanych relacji następujących oddziaływań:

- wzrost uciążliwości akustycznej w wyniku wyznaczenia nowej zabudowy usługowej. Tego rodzaju uciążliwości, nawet jeśli wystąpią, mogą być ograniczane poprzez np.: obsadzanie terenów zielenią izolacyjną (która daje efekt psychologiczny), zastosowanie

urządzeń o niskim poziomie emisji hałasu, odpowiednie usytuowanie urządzeń uciążliwych akustycznie w możliwie jak największej odległości od terenów podlegających ochronie akustycznej;

- przekształcenie dotychczasowego krajobrazu w wyniku wzrostu zainwestowania terenów, które użytkowane są obecnie jako tereny zadrzewione - pojawienie się nowej zabudowy usługowej;
- zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej w wyniku utwardzenia terenów przeznaczonych do zainwestowania i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji;
- ograniczenie przestrzeni bytowania i migracji niektórych gatunków roślin i zwierząt w wyniku pojawienia się zainwestowania na terenach użytkowanych obecnie jako zadrzewienia;
- wzrost tzw. niskiej emisji w wyniku pojawiania się zwiększonego ruchu pojazdów mechanicznych emitujących zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego. Biorąc jednak pod uwagę coraz powszechniejsze wprowadzanie do przemysłu motoryzacyjnego wielu proekologicznych rozwiązań nie przewiduje się, aby w wyniku realizacji określonych w projekcie planu form zagospodarowania doszło do drastycznego pogorszenia jakości powietrza atmosferycznego.

VIII. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z ustaleń planu miejscowego

Realizacja projektu planu miejscowego może spowodować okresowe negatywne oddziaływanie na środowisko a mianowicie zwiększenie poziomu hałasu spowodowane przez procesy budowlane zmierzające do budowy nowych budynków. Ponadto może spowodować negatywne oddziaływania na środowisko w zakresie niewielkiego wzrostu zanieczyszczeń powietrza, degradacji gleb pod terenami zainwestowanymi oraz ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej i terenów leśnych.

Biorąc pod uwagę wpływ ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska oraz na charakter tych ustaleń nie przewiduje się, aby miały one znaczący i długotrwały wpływ na jakość środowiska i zamieszkania.

IX. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnego oddziaływania na środowisko, mogących być rezultatem ustaleń planu miejscowego

W celu zachowania bioróżnorodności, utrzymania zdolności ekosystemów do odtworzenia zasobów przyrodniczych oraz odpowiedniego kształtowania krajobrazu kulturowego, jako działań ograniczających negatywne oddziaływanie zmian zgodnych z projektem planu miejscowego, należy dążyć do zintegrowania procesów rozwojowych zabudowy z zabezpieczeniem przestrzennego i funkcjonalnego systemu wszystkich elementów przyrody. Działania te polegać będą na:

1. ochronie **zieleni**, w tym:
 - maksymalnym zachowaniu i ochronie istniejących terenów zielonych;
 - maksymalnej ochronie wszelkich zadrzewień, w tym szczególnie szpalerów przydrożnych, jak również zieleni łąkowej i śródpolnej.
2. ochronie **wartości przyrodniczych**, w tym:
 - ochronie przyrody i krajobrazu Obszarów Natura 2000.
3. ochronie **wód powierzchniowych i podziemnych**, w tym:
 - dążeniu do osiągnięcia planowanej czystości wód powierzchniowych;

- zakazowi odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
 - modernizacji urządzeń wodnych w celu osiągnięcia wymaganych standardów jakościowych wody pitnej;
 - jak najszybszej budowie i podłączeniu nieruchomości do sieci kanalizacji sanitarnej;
4. ochronie **jakości powietrza atmosferycznego**, w tym:
 5. sukcesywnego przechodzenia na paliwa bezpieczne ekologicznie, w systemie ogrzewania indywidualnego (gaz, olej opałowy, także energia elektryczna) szczególnie w rejonach dużych zgrupowań zabudowy;
 6. stosowaniu kotłowni lokalnych bazujących na ekologicznych nośnikach energii, szczególnie dla projektowanych większych rejonów rozwojowych, wprowadzaniu pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż ciągów komunikacyjnych.
 7. ochronie przed **uciążliwością akustyczną**, w tym:
 - stosowaniu w budynkach materiałów o zwiększonej izolacyjności akustycznej;
 - poprawie stanu nawierzchni dróg publicznych;
 - realizacji inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (w szczególności pasów zieleni izolacyjnej) oraz sukcesywne eliminowanie technologii i urządzeń przekraczających dopuszczalne normy hałasu.
 8. ochronie **wartości krajobrazu kulturowego**, w tym:
 - utrzymaniu ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz przeciwdziałanie chaotycznemu lokalizowaniu zabudowy,
 - eksponowaniu, poprzez zabiegi kompozycyjne, obszarów i obiektów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych (dominant kulturowo-znaczeniowych, wysokościowych),
 - kształtowaniu nowej zabudowy w poszanowaniu dla tradycji architektonicznej regionu oraz sąsiadujących terenów.

Ponadto proponuje się następujące działania mające za zadanie zapobieganie, ograniczanie i kompensację negatywnego wpływu realizacji niektórych zapisów planu miejscowego w stosunku do zmian odnoszących się do środowiska przyrodniczego:

- stosowanie nowoczesnych technologii przy wykonywaniu prac budowlanych;
- realizacja zamierzeń inwestycyjnych powinna być poprzedzona dokładnym rozpoznaniem wartości przyrodniczych terenu w celu wyeliminowania możliwości trwałego zniszczenia powiązań biocenotycznych;
- realizacja zabudowy na terenach dotychczas niezainwestowanych powinna być poprzedzona dokładnym rozpoznaniem warunków gruntowo-wodnych, inwestycje należy dostosowywać do zastanych warunków, bez ich przekształcania;
- dostosowywanie terminów prac budowlanych do okresów rozrodczych i lęgowych zwierząt występujących na analizowanym obszarze;
- ubytek powierzchni biologicznie czynnej powinien być równoważony wprowadzaniem terenów zielonych w możliwie jak najkrótszym okresie po zakończeniu prac budowlanych;
- odpowiednie zabezpieczenie sprzętu budowlanego oraz placu budowy;
- zachowanie szczególnej ostrożności podczas prac budowlanych w celu zapobiegania awariom sprzętu, które mogłyby doprowadzić do zanieczyszczenia środowiska;

Na etapie oceny projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wskazuje się prac kompensacyjnych. Uznaje się, że zastosowanie się do zapisów zawartych w planie miejscowym oraz zawartych w prognozie propozycji środków łagodzących niekorzystny wpływ skutków ustaleń planu

miejscowego na środowisko przyrodnicze zapewni niezachwiane funkcjonowanie poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego.

X. Rozwiązania alternatywne

Ustalenia projektu planu miejscowego mają za zadanie realizację kierunków polityki przestrzennej określonych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik, dlatego wprowadzenie odmiennego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenów jest mocno ograniczone w tym zakresie.

W ramach dotychczasowego postępowania, z zakresu procedury planistycznej, wykonano kilka wersji projektu planu miejscowego różniących się parametrami zabudowy i zagospodarowania oraz zasięgiem obszaru opracowania. W czasie sporządzania projektu, kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju, tzn. starano się wybierać te spośród wielu rozwiązań alternatywnych, które najlepiej łączą potrzeby społeczne, ekonomiczne i ochrony środowiska. Wariantowane założenia planistyczne umożliwiły przedstawienie szeregu rozwiązań alternatywnych. Brały one pod uwagę zmianę intensywności i charakteru zabudowy.

Alternatywnym rozwiązaniem dla obszaru opracowania, w stosunku do analizowanego projektu planu miejscowego, byłoby pozostawienie go w dotychczasowym użytkowaniu.

XI. Odniesienie do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i lokalnym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Polityka zagospodarowania przestrzennego powinna opierać się na zasadzie zrównoważonego rozwoju, zdefiniowanej w raporcie G. H. Brundtland "Nasza wspólna przyszłość" (1987 r.) opracowanym przez Światową Komisję Środowiska i Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zasada zrównoważonego rozwoju stała się podstawą do określania poszczególnych celów ochrony środowiska szczebla międzynarodowego. Zasady te zapisane są w Konwencjach Europejskich, które ratyfikowane zostały także przez Polskę. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym, zostały zapisane w uchwałach, dyrektywach i rozporządzeniach Rady Unii Europejskiej. Dokumenty te oraz ich zapisy mają swoje odzwierciedlenie w prawodawstwie polskim, co wynika z obowiązku jego dostosowania do prawa europejskiego, a także międzynarodowego. Cele ochrony środowiska określone w polskich ustawach i rozporządzeniach są zatem realizacją postanowień wyższego szczebla prawodawstwa.

Akty i dokumenty prawa międzynarodowego oraz wspólnotowego:

1. Konwencję z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej

Dokument ustanowiony podczas Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Środowiska i Rozwoju w Rio de Janeiro w dniach 3–14 czerwca 1992 r. zatwierdzony w imieniu Wspólnoty Europejskiej 25 października 1993 roku. Jej celem jest wspieranie współpracy państw i organizacji pozarządowych w działaniach mających na celu przewidywanie i zapobieganie pierwotnym przyczynom znacznego zmniejszania się lub utraty różnorodności biologicznej, z powodu jej istotnego znaczenia oraz znaczenia ekologicznych, genetycznych, społecznych, ekonomicznych, naukowych, edukacyjnych, kulturowych, rekreacyjnych i estetycznych elementów różnorodności biologicznej. Zapisy projektu planu miejscowego przewidują m.in. kształtowanie struktury środowiska w sposób stymulujący utrzymanie lub wzrost różnorodności biologicznej, co zgodne jest z zapisami konwencji.

2. Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

Dokument ma na celu zapewnienie różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na terytorium Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej. Podejmowane działania mają przyczynić się do zachowania lub odtworzenia siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej flory i fauny, a także być zgodne z wymaganiami gospodarczymi, społecznymi, kulturowymi oraz regionalnymi i lokalnymi uwarunkowaniami. W oparciu o zapisy niniejszej dyrektywy ustanowiona została międzynarodowa obszarowa ochrona przyrody Natura 2000 mająca za zadanie zachowanie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, uznanych za cenne i zagrożone w skali całej Europy, jak również ochronę różnorodności biologicznej.

1. **Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.)** –

która jako nowy model rozwoju przyjmuje rozwój odpowiedzialny oraz społeczny i terytorialnie zrównoważony. Sam rozwój odpowiedzialny to rozwój, w którym potrzeby obecnego pokolenia mogą być realizowane bez umniejszania szans przyszłych pokoleń. Istotne jest odpowiednie kształtowanie relacji pomiędzy konkurencyjnością gospodarki, dbałością o środowisko oraz jakością życia. Odpowiedzialny rozwój odnosi się więc zarówno do kwestii gospodarczych, społecznych, środowiskowych, terytorialnych, jak i instytucjonalnych. Oznacza rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej.

W nawiązaniu do powyższego projekt planu miejscowego dzięki spójnemu podejściu zarówno w zakresie istniejących problemów środowiska jak i zrównoważonego użytkowania istniejących ekosystemów zapewni dobry stan środowiska naturalnego umożliwiając jednocześnie rozwój zabudowy.

2. **II Polityka Ekologiczna Państwa z perspektywą do 2025 r.** Główną zasadą niniejszego dokumentu jest zasada zrównoważonego rozwoju rozumianego jako *"takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia"*. Przedmiotowy dokument określa zasadę prowadzenia polityki, a do najważniejszych z nich, w kontekście zakresu ustaleń planistycznych, wymienić należy m.in.:

- **zasadę równego dostępu do środowiska przyrodniczego** – traktowaną jako zrównoważenie szans pomiędzy człowiekiem a przyrodą, poprzez zapewnienie zdrowego i bezpiecznego funkcjonowania jednostek ludzkich przy zachowaniu trwałości podstawowych procesów przyrodniczych wraz ze stałą ochroną różnorodności biologicznej – realizacja zapisów projektu planu poprzez zaproponowane rozwiązania umożliwi bezkonfliktowe koegzystowanie terenów o różnym przeznaczeniu w poszanowaniu istniejących struktur przyrodniczych. W projekcie planu miejscowego ustalono wskaźniki urbanistyczne (w tym w szczególności minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej) na poziomie zapewniającym odpowiednie funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.
- **zasadę prewencji** która zakłada, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć w oparciu o posiadaną wiedzę, wdrożone procedury ocen oddziaływania na środowisko – w projekcie planu na etapie planowania przedsięwzięć wybrano najbardziej optymalne kierunki zagospodarowania dzięki czemu zapobiegnięto możliwości wystąpienia negatywnych skutków dla środowiska. Ponadto w planie zapisano zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, w tym również z zakresu łączności publicznej oraz zakaz lokalizowania zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.
- **zasadę uspołecznienia polityki ekologicznej**, która ma być realizowana poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesach decyzyjnych związanych z zachowaniem zrównoważonego rozwoju – projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, która stanowi element strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,

włącza w procesy decyzyjne wszystkich grup społeczne (możliwość składania wniosków oraz uwag do projektu planu i prognozy oddziaływania na środowisko).

Zapewnienie zasad zrównoważonego rozwoju w opracowanym dokumencie odbywać się będzie zatem poprzez szereg działań uwzględniających cele środowiskowe ustanowione zarówno na szczeblu międzynarodowym, krajowym jak i lokalnym.

XII. Ocena zgodności projektu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 741 z późn. zm.) projekt planu jest zgodny z zapisami obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rząśnik, Uchwałą nr XLIII.198.2017 Rady Gminy Rząśnik z dnia 28 września 2017 r.

Biorąc pod uwagę całokształt ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rząśnik stwierdzić należy, iż przewidywane na analizowanym obszarze inwestycje, związane z budową nowej zabudowy usługowej, zgodne są z jego ustaleniami.

Podsumowując, projekt jest zgodny z wnioskami z opracowania ekofizjograficznego powstałego na potrzeby jego sporządzenia, a także nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w zakresie:

- przeznaczenia terenów;
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu;
- warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu;
- przebudowy, rozbudowy i budowy systemu komunikacji oraz infrastruktury technicznej.

Główne wnioski związane z kierunkami działań, jakie należy podejmować na analizowanym terenie wynikające z opracowania ekofizjograficznego oraz z zasad ochrony środowiska dotyczą:

1. ochrony przyrodniczych wartości środowiska;
2. ochrony kulturowych wartości środowiska, przy jednoczesnym dążeniu do pełnej integracji historycznych i współczesnych struktur architektonicznych i urbanistycznych;
3. utrzymania dotychczas zachowanych walorów krajobrazu naturalnego i kulturowego.

XIII. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Ustalenia planu miejscowego pozwalają na realizację założeń polityki przestrzennej gminy. Zastosowanie zasad zawartych w jego ustaleniach umożliwią zrównoważony rozwój gminy. Zastosowane przeznaczenia terenu umożliwiają racjonalne wykorzystanie przestrzeni oraz pośrednio ochronę istniejących form ochrony przyrody i dziedzictwa kulturowego. Ustalenia planu miejscowego w sposób wystarczający chronią zdrowie i życie okolicznych mieszkańców oraz zabezpieczają wysoki standard ich życia w aspektach: społecznym i ekonomicznym. Zaleceniem do dalszych prac jest przestrzeganie zasad zagospodarowania terenów ustalonych w projekcie planu miejscowego w dalszym rozwoju terenów objętych opracowaniem oraz monitoringu zmian w środowisku wywołanych dalszym rozwojem przestrzennym gminy.

Wraz z analizą zmian prowadzoną na podstawie art. 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu

przestrzennym dokonywanej zgodnie z ww. ustawą przynajmniej raz podczas kadencji rady gminy należy przeprowadzić monitoring skutków realizacji planu miejscowego. Wspomniany monitoring dotyczyć powinien po pierwsze zgodności inwestycji z ustaleniami miejscowego planu, i po drugie wpływu przedsięwzięć na środowisko.

Pomiędzy stanem wyjściowym, a końcowym realizacji projektu planu miejscowego jest etap przejściowy. Może zdarzyć się, że podczas tego etapu realizacja zapisów projektu planu miejscowego przebiegać będzie wybiórczo. Dlatego też dla ograniczenia przekształceń środowiska, podczas realizacji zapisów projektu planu miejscowego, kontroli powinny podlegać m.in.: zasięg przestrzennej planowanej zabudowy, wpływ prac budowlanych na środowisko, itp. Dla właściwego zrealizowania planowanych przedsięwzięć, wskazany byłby monitoring dotyczący m.in.: systemów unieszkodliwiania ścieków, skuteczności i prawidłowości gospodarki odpadami (gromadzenia i segregowania), kontrolne pomiary jakości powietrza atmosferycznego i akustyki na granicy terenu objętego projektem planu. Monitoring jakości środowiska przyrodniczego prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ). Realizuje on wytyczne Państwowego Monitoringu Środowiska (PMŚ), który utworzony został na mocy ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska z dnia 20 lipca 1991 roku (Dz. U. z 2020 r. poz. 995 z późn. zm.). Głównymi celami państwowego monitoringu środowiska są: wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska, zarządzania środowiskiem i wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

1. jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
2. występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

W ramach PMŚ prowadzony jest monitoring: jakości powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania należą m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego i in. Do kompetencji gminy należą wszystkie sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym, a w szczególności zadania własne dotyczące: ładu przestrzennego i gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej, gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego, wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, itd.

XIV. Podsumowanie

Ustalenia projektu planu miejscowego pozwalają na realizację założeń polityki przestrzennej określonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rzęśnik. Proponowane strefy funkcjonalne, ich rozmieszczenia i powiązania, a także zastosowane parametry i wskaźniki opisujące obiekty antropogeniczne umożliwią racjonalne wykorzystywanie przestrzeni możliwej do zainwestowania oraz wpłyną pozytywnie na zachowanie i ochronę przyrody oraz krajobrazu naturalnego. Ustalenia planu w sposób wystarczający chronią zdrowie i życie mieszkańców oraz zabezpieczają wysoki standard ich życia w aspektach: społecznym i ekonomicznym, zachowując przy tym harmonię krajobrazu przyrodniczego.

Analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko wskazuje, że ustalenia planu miejscowego nie będą wykazywały znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. Zaleceniem do dalszych prac jest ściśle przestrzeganie zasad zagospodarowania terenów ustalonych w projekcie planu w dalszym rozwoju terenów objętych opracowaniem oraz monitoring zmian w środowisku wywołanych dalszym rozwojem przestrzennym obszaru. Monitorowanie postępów zmian powinno następować w oparciu o wydawane na podstawie planu miejscowego pozwolenia na budowę. Analizy zmian w zagospodarowaniu obszaru powinny być dokonywane przynajmniej raz podczas kadencji lokalnych

władz samorządowych na podstawie inwentaryzacji urbanistycznej i analizy obowiązujących przepisów odrębnych.

XV. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy Rząśnik, sporządzonego na podstawie uchwały nr XXX.180.2020 Rady Gminy Rząśnik z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentów obszaru Gminy Rząśnik.

Dzięki nowemu miejscowemu planowi zagospodarowania przestrzennego system polityki przestrzennej przedmiotowej części gminy stanie się bardziej klarowny i będzie lepiej regulował stan ładu przestrzennego, w wyniku uwzględnienia aktualnych uwarunkowań środowiskowych oraz stanu zagospodarowania. Nowy plan miejscowy umożliwi rozwój przestrzenny gminy, szczególnie w zakresie wykorzystania jej potencjału do lokowania zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zakres prognozy został uzgodniony w trybie art. 57 ust. 1 pkt. 2 i art. 58 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.). Podstawowym celem niniejszego dokumentu jest określenie potencjalnego wpływu jego ustaleń na poszczególne elementy środowiska oraz wskazanie ewentualnych zagrożeń dla środowiska wynikających z wprowadzenia w życie ustaleń planu miejscowego, jak również określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację.

Przedmiotem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania są tereny położone w gminie Rząśnik, 3 obszary rozmieszczonych w różnych częściach gminy, o łącznej powierzchni 2,6 ha. Dla obszaru opracowania obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Rząśnik z dnia 30 grudnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Rząśnik. Gleby znajdujące się w zasięgu granic obszaru opracowania to gleby RIIBb oraz RIVa i RIVb (na obszarze 0,4642 ha będą wymagać zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze) oraz tereny budowlane i użytki drogowe. Jakość powietrza uzyskała klasę A dla większości badanych zanieczyszczeń, czyli nie stwierdzone zostały przekroczenia dopuszczalnych poziomów. Flora i fauna na terenie objętym ustaleniami planu miejscowego nie odznacza się dużą różnorodnością.

Na stan sanitarny powietrza na obszarze opracowania rzutują przede wszystkim emisje zanieczyszczeń z terenów sąsiednich, w tym m. in. zanieczyszczenia pochodzące z produkcji i usług oraz komunikacji.

Prognozowanymi zagrożeniami środowiska naturalnego, wynikającymi z ustaleń projektu planu miejscowego jest niewielkie zwiększenie emisji gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego i wody na skutek postępującej urbanizacji, uwzględniającej przeznaczenie terenów zadrzewionych na cele zabudowy mieszkaniowej, dla których w większości obowiązujący plan wyznaczał inne formy terenów budowlanych oraz tereny rolne. Działania te mogą wpłynąć niekorzystnie na zdrowie ludzi i zwierząt, jednak nie przewiduje się, aby mogły one zaważyć w stopniu znaczącym na ich zdrowiu. Wzrost ogólnej liczby użytkowników obszaru opracowania, a tym samym pojazdów oraz intensyfikacja procesów technologicznych spowodować może nasilenie się hałasu i wibracji, odpadów, ścieków.

Realizacja założeń projektu planu miejscowego prowadzić będzie także do osiągnięcia pozytywnych celów. Zapisy dokumentu ustalają zakres ochrony obszarów naturalnych, wyrażające się w ochronie wartości środowiska przyrodniczego, i krajobrazu oraz kształtowanie ładu przestrzennego jako podstaw prawidłowego i efektywnego rozwoju. Polegać to będzie na poprawie stanu sanitarnego oraz funkcjonowania przyrody, a także tych ekosystemów, które mają wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów.

XVI. Spis ilustracji

Rysunek 1 Utwory powierzchniowe gminy Rząśnik. Źródło: Opracowanie na podstawie http://baza_gis.pgi.gov.pl/website/cbdg/Viewer.htm..... 11

xvii. Spis tabel

Tabela 1 Zestawienie obowiązującego przeznaczenie terenu wg Studium oraz przeznaczenia wynikającego z obowiązującego planu miejscowego lub aktualnego użytkowania.	9
Tabela 2 Stan wód powierzchniowych na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.....	12
Tabela 3 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych W celu ochrony zdrowia ludzi.....	17
Tabela 4 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie.....	17
Tabela 5 Przewidywane oddziaływanie na środowisko, będące skutkiem ustaleń projektu planu – podsumowanie. (Źródło: Opracowanie własne).....	44

XVIII. Spis załączników

Załącznik nr 1 Oświadczenie kierującego zespołem autorskim.